

HALKIN KURTULUŞU

4 NİSAN 1977
250 KURUŞ
51

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Seçimler halkımızın hiçbir sorununu çözemeyecek!

Son aylarda herkesin ağzında dolaşan erken seçim lafı şimdi AP ve CHP nin erken seçimin yapılması için almış oldukları kararla gündeme girmiş bulunuyor. MSP ve DP'nin dışında meclisteki hemen bütün partiler ve hakim sınıfların çeşitli sözcüleri tarafından uzun zamandır bir erken seçim istenmektedir.

AP'den CHP'ye; MHP'den TİP ve TSİP'e kadar birçok partinin arzusu seçimlerin zamanından önce yapılmasıdır. Erken seçimi isteyenlerin başında hakim sınıfların geniş kesimleri de gelmektedir. Hür Teşebbüs Konseyi, Odalar Birliği, TÜSİAD gibi işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının temsilcileri uzun süredir varolan ekonomik buhranın ve siyasi bunalımın çözüm yolu olarak erken seçimi göstermektedirler.

Erken seçimi istiyenler yalnızca bunlardan ibaret değildir. Ülkemiz üzerindeki tahakküm ve yağmalarını arttırmak için çabalarını arttıran bütün emperyalist mihraklar da aynı arzuyu paylaşmaktadırlar.

Bu kadar değişik çevrelerin aynı isteği öne sürmelerinin arkasında elbetteki hakim sınıfların çıkarları, fakat farklı çıkarları vardır.

Herşeyden önce Amerikancı hakim sınıflar artık kendilerine yeterince hizmet edemiyen MC iktidarından kurtulmaktan ve kendi çıkarlarını daha iyi temsil edebilecek istikrarlı ve güçlü bir hükümetten yanadırlar. Faşist MC'nin iç çekişmeleri, zayıflığı, temsilcisi olduğu sınıfların hiçbir talebini yerine getirememekle sonuçlanmaktadır. MC nin istikrarsızlığı ne içte ne de dışta hakim sınıfların hiçbir sorununu çözmeye imkan vermemektedir. Halbuki Amerikancı hakim sınıfların isteği iş-

De.sa.7.sü.2'de

HALKIN KURTULUŞU

Her Kampanya Yığınları Devrim Yolunda Seferber Etmenin Bir Aracı Olmalıdır

Dünya proleter devrimleri tarihinin simgesi haline gelmiş bazı önemli olayların yıldönümleri önümüzdeki aylara rastlamaktadır.

Bunların en önemlileri arasında, 1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü ile Mayıs'ın ilk haftasına tekabül eden Faşizme Karşı Savaş Haftasını sayabiliriz.

Dünya proletaryasının kapitalizme, emperyalizme ve faşizme karşı genel mücadelesi tarihinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiş olan bu günler, gerek uluslararası planda gerekse ulusal planda kararlı bir şekilde kutlanacaktır.

Türkiye proletaryası açısından uluslararası plandaki önemli yıldönümleri, tarih olarak, ulusal plandaki bazı önemli olayların yıldönümleri ile, hem faşizme karşı direnişin, yiğitliğin ve kararlılığın sembolü olan, hem de 1971 siyasi hareketinin noktalandığı tarih olan 6 Mayıs'ın beşinci yıl dönümü ile ve Şanlı 15-16 Haziran direnişinin yedinci yıldönümü ile çakışmaktadır.

Bütün bunlara ek olarak, içinde bulunduğumuz günler, Türkiye'nin seçim atmosferine girdiği, yığınların mücadelesinin yükseldiği, faşist diktatörlüğün halka karşı saldırısını yoğunlaştırdığı günlerdir. Seçim dönemi, aynı zamanda, 'Zindanlar Boşalsın' sloganının geniş yığınları kucaklayan bir eylem sloganı haline gelebileceği bir dönemdir.

Ulusal ve uluslararası plandaki belirli olayların yıldönümlerinin, tarih olarak, belirli bir zaman aralığında yoğunlaşması, ve bunun ülkemiz açısından siyasi potansiyelin yüksek olduğu bir döneme rastlaması, devrimci proletarya hareketine önemli tarihi ve siyasi görevler yüklemektedir.

Meseleye sadece yığınların tarihi ve siyasi gerçekler etrafında eğitilmesi açısından baktığımızda, ulusal ve uluslararası plandaki önemli olayların yıldönümlerinin bir araya rastlaması, ve günümüzde siyasi gelişmelerin yeni boyutlar kazanmış olması devrimci proletarya hareketi açısından olumlu bir durumdur.

Fakat devrimci proletarya hareketinin bugün merkezi bir siyasetler ve taktikler bütününe sahip olamaması, proletaryanın siyasi partisinin henüz kurulamamış olması da, aynı oranda, olumsuz bir durumdur.

Yığınların tarihi ve siyasi gerçekler etrafında eğitilerek devrim doğrultusunda seferber edilmesi için, içinde bulunduğumuz dönemin olumlu yanlarının devrimci proletarya hareketinin olumlu yönde gelişmesine ışık tutması için, ve aynı zamanda devrimci proletarya hareketinin olumsuzluklarını aşabilmesi için, bugün, nasıl bir taktik siyaset izlenmesi gerekir?

Siyasi kampanyalar, böyle bir taktik siyasetin bütünü değilse bile, günümüzde önemli bir parçasıdır.

Günümüzde yığınların tarihi ve siyasi gerçekler etrafında eğitilmesi yolunda, "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampanyası, seçimler döneminde genel siyasi kampanya ve bunun bir unsuru olarak "genel af kampanyası" vb. önemli bir adım olabilir.

Bu konumda, uzun bir süredir yürüttüğümüz ve bu sayımızda genel bir değerlendirmeyle noktaladı-

De.sa.7.sü.7'de

Kirkiz-Kumla köylüleri toprakları işgal etti.

Topraklar yoksul köylülerin olacaktır!

Yaşasın Kirkiz-Kumla köylülerinin toprak ve hürriyet mücadelesi!

Yıllardır dedesi dedemizi, babası babamızı, kendisi de bizi sömürdü. Bu sömürüye son vereceğiz"

Köyümüzün ağası ve muhtarı Şakir Sökmen kendi tapusundaki iki bin dönüm sulu arazisi olduğu halde -bu topraklar da bizimdir. Onu biz işliyoruz- köyümüz'ün çeşitli yerlerindeki bin dönüm hazine toprağını sürmüştür. Ayrıca iki bin dönüm hazine toprağını da mülkiyetine geçirmek istemektedir. Biz bu durumu defalarca ilgili makamlara resmen bildirdikse de, olumlu ya da olumsuz hiç bir cevap alamadık. Gerçi yapılan ihbarlar sonucunda hazine avukatı sözde bir men kararı almıştır, ama bu karar lafta kalmıştır. Ağa bu kararı tanımayarak toprakları ekmiştir. Ekilen ürünlere maliye tarafından yedemin kararı verilmiştir. Ama bütün bu sözde "karar"lara rağmen ağa ürünleri kaldırmıştır.

Bunun üzerine köyümüzde bulunan civelekler(topraksızlar) olarak kalan

De.sa.7.sü.2'de

Almanya'da 12 Mart Faşizmini Protesto Mitingi Yapıldı

12 Mart 1977'de Almanya'nın Frankfurt şehrinde A.T.İ.F. ve A.T.Ö.F'ün düzenlediği 12 Mart Faşizmini Protesto mitingine 1500 kadar yurtsever ve devrimci katıldı. HALKIN KURTULUŞU sempatizanları da bu mitinge katıldılar.

Tekke çıkarlarını her şeyin üstünde tutan ATİF yöneticileri bu güne kadar düzenledikleri tüm mitinglerde olduğu gibi bu mitingde de yanlış siyasetlerinden kaynaklanan hatalarını sürdürdüler.

De.sa.7.sü.6'da

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Devrimci, yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıları protesto ediyor ve tutuklu bulunan yazı işleri müdürlerinin serbest bırakılmasını istiyor ve Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun açtığı kampanyayı bütün gücümüzle destekliyoruz.

Devrimci, yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılar devrimci mücadeleyi engelleyemeyecektir.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA!
KAHROLSUN FAŞİZM,
SOSYAL-FAŞİZM!
YAŞASIN BAĞIMSIZ
DEMOKRATİK TÜRKİYE!

ULUKIŞLA'DAN
BİR GRUP DEVRİMCİ

Biz aşağıda imzaları bulunanlar, yurtsever basına yapılan baskıları ve yazı işleri müdürlerine yapılan işkenceleri şiddetle protesto ediyor, kınıyor ve Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun açtığı kampanyalı destekliyoruz.

YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİNİN
TUTUKLANMASINA SON
VERİLSİN!
FAŞİST ASKERİ MAHKEMELER,
YURTSEVER BAŞINI
YARGILAYAMAZ!
YURTSEVER, DEVRİMCİ BASIN
ÜZERİNDEKİ FAŞİST,
SOSYAL-FAŞİST BASKIYA
SON!
İŞKENCEYE SON!
YURTSEVER, DEVRİMCİ
BASINA ÖZGÜRLÜK!

NİĞDE-ULUKIŞLA'DAN 95 İMZA

Kızıldere'de yiğitçe döğüşerek can veren 10 devrimci İzmir'de anıldı

30 Mart'ta Ege Üniversitesi'nde bir genel forum yapıldı. Tüm üniversite yazı ve pankartlarla donatıldı. Duvar gazeteleri asıldı, bildiriler dağıtıldı.

Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar önce bizimle birlikte foruma katılacaklarını söylediler. Devrimci Kurtuluş ve Kurtuluş'un görüşlerini savunan arkadaşlar ayrı bir tavır koyacaklarını belirtmişlerdi. Ancak daha sonra bu tavırlarının yanlış olduğunu bildirerek, bizimle beraber foruma katılacaklarını söylediler. Biz onlara ilkemizi bir kez daha hatırlattık. Uzun zamandan beri ilkesiz bir cephe oluşturan ve daha önceki forumlarda sosyal-faşistlere söz hakkı verilmesini -demokrasi (!) gereği- isteyen bu arka-

De.sa.7.sü.3'de

Ergül'ü katledenler Lüftü Yağcı, Sedat Kuşçu ve Oktay Kılıç'tır

Faşist katiller yakalanmalıdır

Ergül'ü katledenler Lütfü yağcı, Sedat Kuşçu ve Oktay Kılıç olmasına rağmen, Muzaffer arkadaş cenaze töreninden alınarak tutuklanmıştır.

Bu tutuklamada faşist Lise müdürü ve çevresindeki çanakyalayıcılar şahit gösterilmiştir.

Türkiye'nin dört bir yanında devrimciler ve yurtseverler katlediliyor. Cinayetlerin sorumlusu olan faşistler ortalıkta ellerini kollarını sallayara sallaya dolaşırken polis, devrimcileri katil gibi göstermeye çalışıyor.

Çorum'da aynı oyun oynanmış ve Muzaffer Ülker arkadaş tutuklanmıştır. Bütün devrimci ve yurtseverleri bu faşist oyunu bozmak için mücadeleye çağırıyoruz.

Muzaffer Ülker serbest bırakılmalıdır

Gaziantep'li Devrimciler ve Yurtseverler CHP Mitingini Sosyal-Faşistlere Terketmedi

CHP'nin erken seçim kampanyasının ilk mitingi 27 Mart günü Gaziantep'te yapıldı.

Miting öncesi CHP, demokratik kuruluşlarla bir toplantı yaptı. Bu toplantıda Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği ittifak yaparak CHP'yi nasıl gördüklerini açıkladılar. Devrimcilerin anlayışı şuydu: CHP'nin tabanındaki geniş kitlelere proleter devrimci siyaseti ulaştırmak; mitingi revizyonistlerin, reformistlerin teşhir edileceği bir alan haline getirmek; sosyal-faşistlerin devrimcileri tecrite yönelik karşı-devrimci çabalarını kır

De.sa.7.sü.1'de

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İnebolu	88
BALIKESİR	135
ADANA	41
Kıbrısçık-BOLU	167
Vakfıkebir-TRABZON	110
İZMİR	466
GAZİANTEP	35
Aralık-KARS	47
Çamardı-NİĞDE	10
Alanya-ANTALYA	24
TUNCELİ	73
İSTANBUL	8
Varto-MUŞ	690
Karaman-KONYA	84
Ahlat-BİTLİS	108
Elbistan-K.MARAŞ	160
TOPLAM	2246
Geçen haftaların toplamı	104100
GENEL TOPLAM	106346

Castro'dan sonra Podgorni Afrika'da

AFRİKA'DA SOSYAL EMPERYALİST YAYILMA

Sosyal - emperyalistler Afrika'da yayılma siyasetlerini şiddetlendirerek sürdürüyorlar.

Önce Castro'nun ve hemen arkasından Nikolay Podgorni'nin Afrika ziyaretleri, Afrika'nın köleleştirilmesi planlarının önemli adımlarıdır.

1960 yıllarından bu yana Afrika'nın stratejik önemini, ve doğal kaynaklarının zenginliğini yayılma ve hegemonya rüyalarına malzeme edinen sosyal-emperyalistler, her fırsatta bu rüyayı gerçekleştirmeye, ileri adım atmaya çalışmışlar, ve bunda belli başarılar da sağlamışlardır.

Bu gün Afrika'da çıkarılan bir çok değerli ham madde, çeşitli anlaşmalar yoluyla dünya piyasa değerinin çok altına, Sovyet emperyalistlerine yem oluyor.

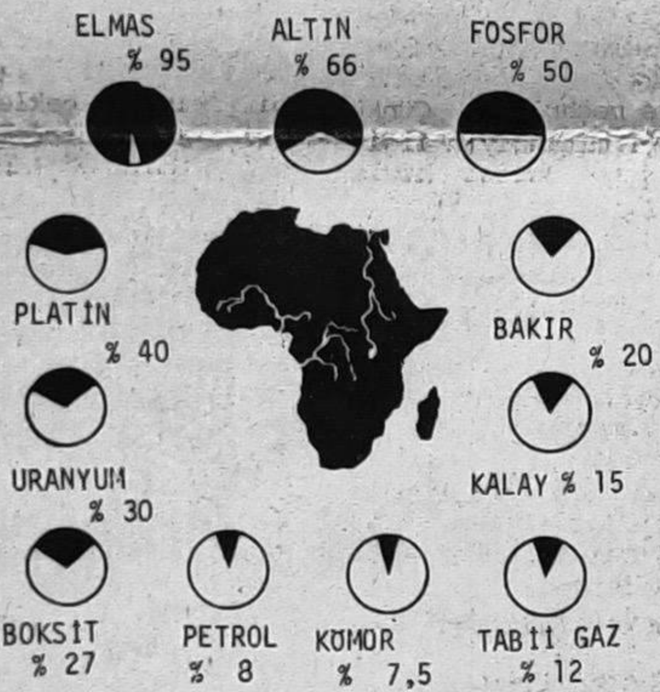
Bunlara ek olarak başta Angola'da ve bir çok Afrika ülkesinde "Sovyet teknik uzmanları","danışmanlar" vb. vb. kılığında binlerce Sovyet elemanı bulunuyor. Bunların orada olmasında amaç, Afrika'yı

De.sa.7.sü.7'de

Castro Afrika'da Sosyal emperyalistlerin kiralık askeridir

AFRİKA'NIN DOGAL ZENGİNLİKLERİNİN DÜNYA TOPLAMINA ORANI

Sosyal-emperyalistler, Afrika'yı ele geçirme sevdasıyla azgınlaşmış ve saldırganlaşmışlardır

Onları böylesine azdıran, sadece Afrika'nın stratejik önemi değildir. Onların ağızlarının suyunu akıtan, Afrika'nın zengin doğal kaynakları,bereketli toprakları, ve muazzam ucuz işgücü potansiyelidir.

"Silahların sınırlandırılması" değil

EMPERYALİST REKABETTE BİR ADIM İLERİ

28 Mart günü Moskova'da yeniden başlayan "stratejik silahların sınırlandırılması" (SALT) görüşmeleri, emperyalist süper devletlerin savaşa hazırlık siyasetlerinin bir unsuru, onların arasındaki derin rekabet ve çatışmanın bir ifadesidir.

Daha esasa geçilmeden; yapılan ilk beş saatlik görüşmede gerginleşen hava bunun kanıtıdır.

Emperyalist yıpratma siyasetinin bir devamı olarak Amerikalı emperyalistlerin "insan hakları" konusunda başlattıkları sahte ve demagojik saldırı ve teşhir kampanyasından derin rahatsızlık duyan Sovyet revizyonistleri, Washington'un bu kampanyadan vazgeçmesi için ellerindeki bütün olanakları kullanmaktadırlar. Nitekim SALT görüşmelerini de bu amaçla kullanmışlar ve geçen hafta pazartesi günü Brejnev ve Gromiko ile Vance arasında yapılan toplantıda, Brejnev "eğer ABD, Sovyetlerin içişlerine müdahale etmeyi (burada kastedilen "insan hakları" meselesidir) bırakmazsa, bunun iki ülke arasındaki olumlu gelişmelere engel olacağı" tehdidini savunmuştur.

Amerikan emperyalistlerinin temsilcisi Vance bu tehdide Moskova'da yaptığı basın toplantısında, Amerika'nın "insan haklarının savunulması konusunda kararlı olduğunu ve bu tutumunu sürdüreceğini, Sovyetler Birliği'nin Amerika'yı engelleyemiyeceğini" söyleyerek cevap vermiştir. Görüldüğü gibi iki süper devlet de varılan rekabet noktasından geri adım atmamakta kararlıdır. Onlar dünya hakimiyeti mücadelesinin bu raundunda kan ter içinde birbirlerine saldırıyor ve bütün alanlarda birbirlerini yıpratmaya çalışıyorlar. İki süper devlet de bu ve diğer diplomatik siyasi gerekçelerle aslında aralarındaki derin ve şiddetli çekişmeyi, çatışmayı, rekabeti diplomasilerine de yansıtmış olmaktadırlar.

Stratejik silahların sınırlandırılması görüşmeleri uzun bir süredir devam ediyor. Bugün görülüyor ki Vladivostok'ta ve diğer görüşmelerde uzun menzilli ve büyük tahrip gücü olan silahların sınırlandırılması için yapılan "bütün girişimler" sadece yeni silah sistemlerinin, daha esnek nitelikli silahların imaline yolaçmıştır. Ne Amerika, ne de Rusya silahlanma yarışını terketmemiştir. Bunu anlamak için, durmadan artan Sovyet ve Amerikan silahlanma bütçelerine bakmak yeterlidir.

Bugün Amerikalı emperyalistler, Cruise roketinin üç ayrı çeşidinin,B-1 bombardıman uçağının ve Trident roketinin denemelerini sürdürmektedir.

Sovyetler Birliği, özellikle orta menzilli savaş uçakları ve çok başlıklı kıtalararası roket alanında sağlamış olduğu üstünlüğü korumak için su gibi ruble harcamaktadır.

Bu şartlarda yapılan silahların sınırlandırılması görüşmeleri neye yarayacaktır? Bu, azgınca silahlanan, savaşa hazırlanan iki süper devletin birbirlerini ve dünya halklarını uyutmak için kullandıkları bir başka silah değil midir?

Bunu kanıtlamak için Sovyet çok başlıklı roketleri, Amerikan Cruise roketini, Sovyet TU-28'ini ve Sovyet SS 20 roketini inceleyelim. "Silahların sınırlandırılması" onların belli sınıflara ayrılması ve buna göre sınırlandırılmaları anlamına gelmektedir. ABD ve Rusya 2400 adetten fazla roket (uzun menzilli) sahibi olmamayı Vladivostok'da (1973) taahhüt etmişlerdi. Fakat bir roketle 9-10 başlık atabilmeyi başaran Sovyetler, bu şekilde bu maddeyi (2400'ü aşmama) ihlal etmeden silahlanmayı sürdürmüşlerdir.

Durum Sovyet TU-28'i için de benzerlik gösterir. TU-28 orta menzilli bir silah olarak görüldüğü için sınırlama dışında kalmıştır. Oysa TU-28'in yeni türleri hem ek depolarla, hem de havadan ikmal yoluyla uzun menzilli savaş uçakları kadar geniş bir alanda faaliyet gösterebiliyorlar. 4.000 km. menzilli (ve bu yüzden sınırlamaya tabi) SS-16 Sovyet roketinin serisinden olan 2 kademeli SS-20 roketi de böyle, hileli bir silahtır. Bu rokete, bir kademe eklenerek, hemen 2.500 km.den 4.000 km. menzile çıkabilmektedir.

Amerikan Cruise roketi sınırlamaların dışında kalan, fakat aslında sınırlanan silahlar kadar etkili olan silahlara bir başka örnektir. (Bu silah hem denizden, hem denizaltından, hem de karadan, sabit veya hareketli noktalardan atılabilmektedir)

Emperyalistlerin sahtekarlıkları sonsuz lağım çukurları gibi bitmek tükenmek bilmiyor. Onlar bir yandan "silah istemiyoruz" diye bağırırken öte yandan azgınca silahlanmayı yeni yeni ve daha da etkili silahlar yapmayı sürdürüyorlar.

Son SALT görüşmeleri de bu siyasetin doğal bir devamıdır. Silahsızlanma çığlıkları silahlanmanın üzerine gizleme örtüsü oluyor.

Carter ve Brejnev barış ve insan hakları üzerine ötüp dururken Amerikan emperyalizmi de Sovyet emperyalizmi de çılgınca bir süratle ve en vahşi silahları geliştirerek silahlanma yarışını sürdürüyorlar. Gerçek olan budur.

"SİLAHSIZLANMA"MI ÇILGINCA SİLAHLANMA MI?

Amerika ile Rusya arasında "stratejik silahların sınırlandırılması" görüşmeleri başlayalı tam yedi yıl oluyor. Bu süre içinde iki emperyalist arasında 126 toplantı yapıldı.

Bu toplantılar, kamuoyunu etkilemek için koparılan bütün gürültüye rağmen, silahlanmayı sınırlamak bir yana, silahlanmayı gizleyen unsurlar olarak iş gördüler.

Bu süre içinde her iki süper devlet de daha hızla silahlandılar. Özellikle Sovyetler Birliği azgınca silahlandı.

Bugün her iki süper devlet de 7 yıl öncesiyle kıyaslandığında, daha fazla nükleer başlığa daha fazla füzeye, daha fazla tank ve savaş gemisine sahiptir.

AMERİKA

Nükleer başlık	: ?
Kıtalararası balistik füze	: 1.054
Denizaltından atılabilir füze:	650

SOVYETLER BİRLİĞİ

Nükleer başlık	: 3.700
Kıtalararası balistik füze	: 1.600
Denizaltından atılabilir füze:	730-835

Filistin Ulusal Konseyi Toplantısı sona erdi

Filistin Ulusal Konseyi toplantısı, Kahire'de başarıyla sona erdi. Filistin halkının ve onun mücadelesinin ağır darbeler yediği ve binlerce değerli savaşçının şehit düştüğü 1976 yılından sonra, iki süper devlet ve onların yerli işbirlikçileri Filistin Halkının belini iyice kırdıkları hayaline kapılmışlardı. Bir çoğu bu ağır kayıpların Filistin Ulusal Konseyinde istikrarsızlığa ve teslimiyete yolaçacağını düşünmekteydi.

Fakat, böyle olmadı. Konsey'de Filistin Ulusal Yasası yeniden onaylandı. Bütün Filistin toprakları kurtuluncaya kadar mücadelenin sürdürülmesi,ırkçı İsrail yahudi devletinin yıkılarak yerine demokratik ve laik bir Filistin devletinin kurulması temel hedefleri terkedilmedi.

Filistin Ulusal Konseyi toplantısı esas olarak başarıyla sonuçlanmıştır. Konsey Filistin halkının yıllardır yürüttüğü anti-emperyalist ve anti-siyonist mücadelenin süreceğinin yeni bir ispatı olmuştur.

Tanzanya kendi gücüne dayanma ilkesini başarıyla hayata geçiriyor

Tanzanya'da kendi gücüne dayanma ilkesinin uygulanmasını esas alan Aruşa (Arusha) Deklarasyonunun ilan edilmesinin üzerinden 10 yıl geçti.

"Bağımsızlık kendi gücüne dayanmak demektir. Eğer bir ulus, bir başkasından aldığı borçlar ve hibelere dayanıyorsa, bağımsızlık, gerçek bir bağımsızlık olamaz" şeklinde kendi gücüne dayanma ilkesinin ne demek olduğunu açıkça ifade eden Aruşa Deklarasyonu ülkede tarımın, milli ekonominin temeli olduğunu da kuvvetle vurgulamaktadır.

Tanzanya, emperyalizme sömürgeciliğe, ırkçılığa ve hegemonyacılığa karşı mücadele eden bir ülke olarak, kendi gücüne dayanma siyasetini 10 yıldır tutarlı bir şekilde uygulamaktadır.

Tanzanya, bu on yıl içinde, yabancı bankaları, sigorta şirketlerini, büyük kuruluşları, toptancı ticareti, gıda sanayiini ve aynı zamanda ithalat ve ve ihracatı da devletleştirmiştir.

Kendi gücüne dayanma ilkesinin tutarlı bir uygulayıcısı olmak; Tanzanya'ya önemli başarılar sağlama olanağını tanımıştır.

Tanzanya'da

* On yılda toplam üretim 13 kat arttı.
* Sanayileşme gelişti, sanayide çalışan nüfus 2,5 kat arttı

De.sa.7.sü.4'de

21 Mart Dünya Irk Ayrımına Karşı Mücadele Gününde

Irkçılığa karşı bütün dünya devrimcileri ve yurtseverleri Afrika halklarının yanında yer aldı

21 Mart Uluslararası Irk Ayrımına Karşı Mücadele Günü bütün dünyada ırkçı Afrika beyaz azınlık rejimlerinin kınandığı ve Afrika halklarının desteklendiği bir gün oldu. Çeşitli ülkelerde devrimciler ve yurtseverler bu gün, Afrika'da 6 yıl önce Sharperville'deki (Rodezya-Zimbabwe) büyük katliamı nefretle andılar.

Dünyada devrimci ilerici bütün güçler Afrika halklarının ırkçılık, sömürgecilik ve emperyalizme karşı mücadelelerinin yanında yeralmakta ve onların mücadelelerini büyük bir coşkuyla desteklemektedirler.

Parlamento, seçimler ve devrimci proletaryanın tavrı

-II-

Parlamentarizm tarihi bakımdan zamanını doldurmuştur;

Kapitalizmin bazı özelliklerinin gelişimi ve doğrudan doğruya devamı olarak ortaya çıkan emperyalizm, sınıf çelişkilerinin derinleştiği, burjuvazinin ekonomik ve siyasi platformda tarihi olarak gericileştiği, ve üretim ilişkilerinin üretici güçlerin gelişmesinin önünde artık engel olduğu bir çağdır.

Bu çağ -emperyalizm çağı- üretimin sosyal niteliğini had safhaya çıkarmış, ve bunun bir sonucu olarak da sosyalizmin maddi şartları olgunlaşmıştır.

Bu anlamda emperyalizm, sadece kapitalizmin ikinci ve son aşamasını değil, aynı zamanda proletarya devrimleri çağını, emperyalist burjuvaziye ve emperyalizme karşı proletaryanın, ezilen halkların ve ulusların sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin başarıya ulaşabileceği objektif şartların var olduğu bir çağı da temsil eder.

Başka bir ifadeyle, emperyalizm yerini kapitalizmin bir üçüncü aşamasına değil, doğrudan doğruya tarihi bakımdan sosyalist üretim biçimine bırakacaktır.

Yani kapitalizm, emperyalizmle birlikte, tarihi bakımdan zamanını doldurmuştur.

Kapitalizmin emperyalizmle birlikte tarihi bakımdan zamanını doldurması demek, hem metrepol ülkelerde, hem de yarı-sömürgelerde kapitalizmin ekonomisinin tarihi bakımdan zamanını doldurması demektir, bu ekonomik yapı üzerinde şekillenen siyasi üst yapının -devletin- ve bunun bir unsuru olması açısından parlamenterizmin tarihi bakımdan zamanını doldurması demektir.

Diğer bir ifadeyle, emperyalizm ile birlikte "burjuva parlamenterizmi dönemi sona ermiştir, proletarya diktatörlüğü dönemi başlamıştır."

Parlamenterizmin, kapitalizmin serbest rekabetçi aşamasında değil de, emperyalizm aşamasında tarihi bakımdan zamanını doldurması, tamamen emperyalizmin tarihi ve siyasi özellikleriyle ilgilidir.

Parlamenterizmin evrensel tarih bakımından zamanını doldurması, siyasi bakımdan da zamanını doldurması demek değildir. Tam tersine, tarihi bakımdan zamanını doldurmuş bir olgu, siyasi bakımdan pekala varlığını koruyabilir.

Aksi bir iddia devrimci proletaryanın tavrı değil, şüphesiz ki oportünizmin tavrıdır.

Parlamentarizmin tarihi bakımdan zamanını doldurması, siyasi bakımdan da zamanını doldurduğu anlamına gelmez

Kapitalizmin, emperyalist aşamaya geçmesiyle birlikte proletarya devrimleri çağının, sosyal ve ulusal kurtuluş devrimleri çağının başlamasıyla birlikte, tarihi bakımdan zamanını doldurduğu; tarihi gelişim açısından emperyalizmin, yerini kapitalizmin üçüncü bir aşamasına değil, sosyalist üretim biçimine terkedeceği objektif bir gerçektir.

Ama bu, emperyalizmi sosyalist üretim biçiminin takibedeceği gerçeği, hiçbir şekilde, emperyalizmin kendiliğinden yok olacağı, yerini sosyalizme bırakacağı, ekonomik ve siyasi egemenliği elinde tutan tekelci burjuvazinin -veya yarı-sömürgelerde büyük burjuvazi ve toprak ağalarının- kendiliğinden tarih sahnesinden çekileceği anlamına gelmez. Tam tersine, proletarya ve ezilen halklar ve uluslar, kapitalizm alanında, onlarca yıl süren uzun, inatçı ve kararlı bir mücadele vermeden, ne kapitalist -ve feodal- kölelik ilişkilerini ortadan kaldırabilir, ne ulusal ve demokratik devrimi tamamlayabilir, ne de genel olarak burjuvazinin ekonomik ve siyasi iktidarına son vererek, burjuvazinin devletini bütün kurumlarıyla birlikte "asarı atika müzesi"ne kaldırabilir.

Proletaryanın ve ezilen halkların emperyalist burjuvaziye ve emperyalizme karşı mücadelesinin başarıya ulaşması, ancak, belirli şartların bir araya gelmesiyle, kapitalizmin çelişkilerinin keskinleşmesiyle, kapitalizmin ekonomik buhranının derinleşmesi ve bunun siyasi buhrana dönüşmesiyle, ve bütün bunların proletaryanın subjektif bakımdan burjuvazinin ekonomik ve siyasi iktidarını yıkarak proletarya diktatörlüğünü kurabilecek şartlara sahip olmasıyla mümkündür.

Ancak böyle bir dönemde, tarihi bakımdan zamanını doldurmuş olan kapitalizmin, aynı zamanda, siyasi bakımdan da zamanını doldurduğunu, ömrünü tamamladığını söyleyebiliriz.

Başka bir ifadeyle, kapitalizmin siyasi bakımdan zamanını doldurması, proletarya veya ezilen halklar ve uluslar açısından egemen sınıfların ekonomik ve siyasi iktidarının -özellikle siyasi iktidarının- yıkılabileceği şartların -subjektif şartlar dahil- pratikte olgunlaşması ile bir ve aynı anlamdadır.

Aynı şey, genel olarak bütün siyasi üst yapı kurumları açısından olduğu kadar, bu yapının bir unsuru olarak burjuva parlamentoları veya burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının parlamentoları açısından da geçerlidir.

Yani kapitalizmin siyasi bakımdan zamanını doldurduğu dönemler, aynı zamanda o ülkelerde parlamenterizmin de siyasi bakımdan zamanını doldurduğu dönemlerdir.

Bu tip dönemlerin ayırdedici özelliği, siyasi ve sosyal platformda, devrim dalgasının yükselmesi, devrimci durumun olgunlaşması, proletaryanın ve ezilen halk yığınlarının "kapitalizme karşı" en büyük bir hızla, en yoğun bir biçimde ve her cepheden hücuma geçmeleridir.

Yığınların parlamento dışı eyleminin büyüdüğü, siyasi mücadelenin parlamento dışı biçimlerinin esas haline geldiği, halkın silahlı savaşının fiilen başladığı devrim dönemlerinde, parlamenter mücadele biçimini reddetmek, parlamento seçimlerine katılmamak- devrimci proletarya açısından tek devrimci siyasi taktik işte budur.

Burjuva parlamentolarının dağıtılmasının, proletarya diktatörlüğünün -veya bunun özgül bir biçimi olan demokratik halk diktatörlüğünün- ve bunun bir unsuru olarak halk meclislerinin kurulmasının şartlarının olgunlaştığı bir dönemde, hala parlamenter mücadele biçimlerini kullanmada ısrar etmek sadece yığınların devrimci eyleminin pasifize edilmesine yarayan, yıkılmaya bir adım kala gerici parlamentoları zorla ayakta tutmaya ve yığınların gerici parlamentolara karşı "güven tazelemesi"ne hizmet eden, kısacası burjuvazinin siyasi bakımdan ömrünün uzatılmasına sebep olan oportünist bir taktiktir.

Ve devrimci proletaryanın, devrim dönemlerinde kararlılıkla reddetmesi gereken bir taktiktir.

Boykot taktiği, kapitalizm şartlarında, tarihi gelişimin her döneminde uygulanabilecek bir taktik değildir.

Boykot taktiği, ancak, parlamenterizmin siyasi bakımdan zamanını doldurduğu dönemlerde uygulandığı takdirde devrimci bir taktik olabilir.

Parlamenterizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmadığı, kitlelerin parlamentoyu dağıtabilecek subjektif olgunluğa erişemediği dönemlerde, boykot taktiği devrimci bir taktik değil artık, oportünist bir taktiktir.

Parlamenterizm siyasi bakımdan zamanını doldurmamışsa, yığınlar bu gerici kurumun dağıtılması gerektiğini henüz kavramamışsa, yığınların bilinç

De.sa.7.sü.3'de

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

-2-

KAMPANYANIN GENEL DEĞERLENDİRMESİ

Kampanyanın değerlendirilmesi devrimci proletarya hareketinin güçlenmesine hizmet edecektir

Kampanya çalışmaları içinde çıkan hataları düzeltelim

Geçen sayımızda "Kampanyanın Genel Değerlendirmesinin" ilk bölümünde kampanya boyunca ortaya çıkan başlıca siyasi hataları ortaya koymaya çalıştık. Bu hataların en önemlileri; kampanyanın somut hedefleri ile devrimin temel hedeflerini birleştirememek; devrim uğruna mücadele ile reformlar için mücadeleyi birleştirememek ve revizyonizme karşı mücadelede yeterli uyanıklılığı gösterememek olarak özetlenebilir.

Kampanya boyunca ortaya çıkan hatalar yalnızca bunlardan ibaret değildir. Ancak, biz proleter devrimciler mücadelemiz içinde hata yapmaktan korkmuyoruz. Mücadeleyi yükseltmeyi ve mücadele için de hatalarımızın ortaya çıkmasını doğal karşılıyoruz. Yeter ki bu hataları cesaretle tespit edelim. ve onları aşabilelim.

Kampanya hedeflerinin ve bu hedeflere uygun olarak yürütülen propagandanın eksik olan noktalarından biri de, faşist teröre ve işkenceye karşı mücadeleyi hemen hemen her karakola düşenin işkence gördüğü bir ülkede halka yapılan zulümle yeterince birleştirememiş olmasıdır. Ayrıca bunun yanında asırlık millet ve milliyetler üzerinde uygulanan özel baskı, zulüm ve işkencenin teşhirinde ve bu hedefe yönelik mücadelede de zayıf kalındı. Aynı şekilde Gökhan yoldaşın katillerinin ortaya çıkartılması, halkın gözünde işkencecilerin daha somut bir biçimde teşhir edilmesi görevi de yarım bırakıldı.

Buraya kadar saydığımız başlıca hatalar gazetemizde içine düştüğü ve kampanya boyunca yeterince aşamadığı zaaflardır.

Yukarda sıraladığımız hataların dışında kampanya süresince çalışma tarzında da bazı hatalar ortaya çıktı. Herşeyden önce bu konuda belirtilecek ilk nokta birçok yerde proleter devrimcilerin kampanyaya aktif olarak katılma ve bu mücadeleyi yükseltme noktasında kayıtsız kalmak veya en azından geç kalmış olmalarıdır. Proleter devrimciler gösterilen hedef doğrultusunda kitleleri ve herşeyden önce kendi güçlerini seferber etme konusunda canlı davranmadılar. Birçok yerde proleter devrimciler sürdürülen mücadelenin uzun müddet basit bir izleyicisi olarak kaldılar.

Bugüne kadar bu boyutlarda bir kampanya çalışmasının yürütülmemiş olması ortaya çıkan bu durumun en önemli nedeni oldu.

Kampanya süresi boyunca yürütülen her türlü mahalli mücadeleyi kampanyanın genel hedefleri ile bağlamak noktasında da eksik kalındı. Bu nedenle bütün mahalli ve bölgesel mücadelelerin tek bir hedef etrafında birleştirilerek halkın düşmanlarına indirilecek darbenin güçlendirilmesi yeterince başarılamadı. Bütün bunların sonucu olarak çok daha geniş bir biçimde yürütülebilecek ve yaygınlaştırılabilecek olan mücadele çok büyük boyutlara ulaştırılamadı.

Proleter devrimciler faşist terör, siyasi cinayetler ve işkencelere karşı yürütülen mücadeleyi her dönem daha üst bir aşamaya yükseltme görevinde de yeterince istekli ve cesur olamadılar. Birçok yerde bu hedefler etrafında yükseltilecek mücadelenin objektif ve subjektif şartları olgundu. Ancak proleter devrimciler özellikle miting, yürüyüş, forum vb. kitle eylemlerini düzenlemek konusunda atak davranmadılar, mücadeleyi yükseltmediler. Bu çekimserliğin esas kaynağı kitlelere olan güvensizlikten, kitle mücadelesinin eriştiği noktanın tespitinin yanlışlığından gelmektedir. İçinde bulunduğumuz dönem de devrim dalgası hala hızla yükselmektedir. "Faşist törere, revizyonist ihanete ve reformist barikatlara rağmen" kitle mücadelesi kendiliğinden de olsa sürekli daha üst düzeylere çıkmaktadır. Bugün proleter devrimcilerin görevi bu tespite uygun olarak halk kitlelerine öncülük etmek, bu mücadele içinde onları devrimin temel şiarlarıyla eğitmek ve örgütlemektir. Ancak kitlelere dayanmak, bütün faşist baskılara rağmen mücadeleyi sürdürmek ve kitlelere güvenmek konusunda İzmir, Istanbul Ankara ve Eskişehirli proleter devrimciler gibi birçok olumlu örnek de sayılabilir.

Kampanya boyunca yürütülen mücadele proleter devrimciler için oldukça önemli eğitici deneylerle de doludur. Proleter devrimcilerin sürdürdükleri birçok başarılı kitle çalışmaları gelecek için geliştirilmesi gereken örneklerdir. Vapurlarda, trenlerde, işçi mahallelerindeki kahvehanelerde yapılan propaganda ve ajitasyon çalışmaları emekçi kitlelerin geniş ilgisiyle karşılanmıştır. Aynı çalışmaların kırsal alanda, köylerde de sürdürülmesi ve bunların her alana yaygınlaştırılması olumlu sonuçlar verecektir. Ajitasyon ve propaganda biçimlerinin bildiri ve gazetenin dışına taşırılması, kitlelerle kaynaşma ve onları eğitmenin etkili bir aracı olacaktır.

Çeşitli siyasi akımların kampanyaya karşı tutumu

Faşizmi, siyasi cinayetleri ve işkenceleri protesto kampanyası bütün ülke çapında geniş yankılara sebep oldu. Çeşitli siyasi akımlar genel özelliklerine bağlı olarak kampanyaya karşı tavır aldılar. Faşistler ve revizyonistler kampanyanın gelişip, güçlenmesini önlemek için ellerinden geleni yaptılar. Bu mücadele sırasında faşistlerin ve revizyonistlerin gerçek yüzleri bir kez daha açığa çıktı. Faşistler sivil ve resmi güçleriyle özellikle işkence ve onun arkasındaki güçlerin açıklanmasını engellemek için her türlü zorbalığa başvurdular. Birçok ilde kitle eylemleri kanunsuz olarak engellendi. İktidar her tavrıyla bu kampanyanın gelişmesinden duyduğu rahatsızlığı belirtti.

Revizyonistlerin "Mao'culara yapılan işkence mubahtır" diyecek kadar gözü dönmüştü. Ellerine geçirdikleri çeşitli kitle örgütleri vasıtasıyla kampanyanın genişlemesini durdurmaya çabaladılar Bir çok örgütte revizyonist yöneticiler üyelerin miting, yürüyüş ve toplantılara katılmasını engellemek için genelgeler yayınladılar. Revizyonistler kampanyanın halktan geniş destek görmesi üzerine bu kere de yeniden yüzlerine demokrasi maskesi geçirip siyasi cinayetler ve işkencelere karşı verilen mücadelenin arkasına gizlenmeye yeltendiler. Kampanyanın bu boyutlara ulaşması revizyonistleri en az faşistler kadar tedirgin etti.

Reformcu CHP'nin merkez yöneticilerinin olumsuz tavırlarına rağmen birçok CHP'li yurtsever kampanyaya fiilen katıldı. Birçok şehirde CHP gençlik kolları veya CHP'nin mahalli örgütleri kampanya çalışmalarına güç kattılar. Onlarca milletvekili anket ve imza kampanyasına katıldı. Sayıları ona yaklaşan CHP'li milletvekilleri parlamentoda işkenceler ve siyasi cinayetler konusunda, özellikle de Gökhan Edge'nin katledilmesi hakkında gensoru, meclis araştırması ve soru önergeleri verdiler. CHP'nin uzlaşmacı merkezci kliği ise kampanya hedefleri doğrultusunda yürütülen mücadeleyi önlemek ve pasifleştirmek için elinden geleni yaptı.

CHP'nin içindeki bu iki tavır tabandaki onbinlerce yurtsever ve demokrat partilinin isteklerinin ve mücadele azminin CHP merkezinin uzlaşmacı siyaseti ile çatıştığını gösterdi.

Kampanya boyunca "orta yolcuların" tavrı bunların yine revizyonizmin değirmenine su taşıdıklarını gösterdi. Proleter devrimcilerin bütün iyi niyetli ve olumlu yaklaşımları "Devrimci Gençlik", "Kurtuluş" vb. akımlar tarafından reddedildi. Bütün orta yolculara götürülen "halkın mücadelesini güçlendirin çağrısı" ya baştan geri çevrildi, ya da işi oyalayarak geçiştirildi. Anti-revizyonist olduklarını söyleyip bütün revizyonistlerin eylemlerini ve doğrudan karşı-devrimi güçlendirmelerine rağmen proleter devrimcilerin yanında yer almamakta direndiler. Kampanya boyunca sürdürülen mücadelede halkın güçlerini birleştirmek ve halkın eylemini genişletmek yerine proleter devrimciler karşısında tutunabilmek için asılsız iddialara ve küfüre başvurdular. "Devrimci Gençlik" gibi yayın organları tabandaki anti-revizyonist eğilimi bastırabilmek ve etkisi altındaki yurtsever ve devrimcilerin proleter devrimcilerle birleşmesini önlemek için suni düşmanlıklar körüklediler. Kampanya süresince orta yolculuğun tutarsız siyasi tavrı bu akımın eninde sonunda yıkılmaya mahkum olduğunu gösterdi.

Kampanya yurtsever ve demokrat aydınların da geniş desteğini gördü. Uzun süredir, revizyonistlerce çembere alınmış aydınların proleter devrimcilerle ve proleter devrimci ideolojiyle bağlarının kurulmasını sağladı. Kampanyanın olumlu sonuçlarından biri de bu oldu.

Kampanya ve proleter devrimcilerin birliği

Kampanya çalışmalarının Halkın Kurtuluşu tarafından başlatılması ve sürdürülmesi ve bu süreç içinde Halkın Birliği ve Halkın Yolu gibi diğer devrimci akımlarla eylem birliğinin sağlanamamış olması "Proleter Devrimcilerin Birliğine" olumsuz etkide bulundu. İlk olarak böyle bir kampanyanın Halkın Kurtuluşu tarafından başlatılmış olmasına rağmen daha sonra bu devrimci akımlarla mücadelede birliği sağlayamamak ve bunun için azami çabayı göstermemek herkesden önce bizim hatamızdı.

Eylem birliğinin, devrimcilerin birliği için temel dayanaklardan biri olması ve var olan eylem birliğinin sınırlarının genişletilmesi, sistemli, merkezi ve programlı bir hale getirilmesinin gerekliğine rağmen bunun sağlanamamış olması proleter devrimcilerin birliği çalışmalarını ilerletmeyen; tersine grupçu eğilimleri körükleyerek bunu olumsuzlaştıran bir etken oldu. Bugüne kadar en küçük bir faaliyette dahi devrimciler arasında günlerce süren tartışmaların yarattığı hava eylem birliği yönünde istekli adımların atılmasını engelledi. Ancak buna rağmen proleter devrimciler yine de diğer devrimci akımlarla birlik yolunu aramalı ve bunun için mücadele etmeliydi.

Öte yandan Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nin Halkın Kurtuluşu'na bu noktada yönelttiği bir dizi eleştiriye rağmen; eleştirideki isteği ve canlılığı Halkın Kurtuluşu'nun başlattığı kampanyaya katılmada göstermedikleri de bir gerçektir. Çeşitli şehirlerde sürdürülen kampanyaya bir bildiriyle bile katılmadıkları, kampanyayı güçlendirmek için hiçbir önemli adım atmadıkları herkes tarafından bilinmektedir. Özellikle İzmir ve Ankara mitingleri buna örnektir. Istanbul mitingi öncesinde uzlaşmaz tavırları da eleştiri hedefinin düzeltmek değil tersine grupçuluğu körüklemek olduğu izlenimini uyandırmaktır.

Özellikle Halkın Yolu'nun bugüne kadar kampanyamıza yönelttiği bütün eleştiriler kampanyanın olumlu yönlerini gözlerden saklayan ve genellikle haksız eleştiriler olmuştur. Aksi gibi bu eleştirilerin çoğu Halkın Sesi'nin tekkeci, dar kapıcı ve reformcu siyasetler sepetinden alınmıştır. Eleştirilerin içeriğinde yeni ve doğru öğeler son derece azdır. "Revizyonizmle uzlaşma siyaseti" hakim sınıflar içinde ittifak yapılacak bir klik aramadığımız için, faşistlerle birleşmediğimiz için, Amerikan emperyalizmine ve diğer emperyalist güçlere karşı mücadeleyi tatil etmediğimiz için Halkın Sesi'nin bize yönelttiği asılsız bir saldırının aracıdır. Ne yazık ki, bu silah sınıf işbirlikçisi sağ sapmacı oportünist bir mihrakın çöplüğünde durmaktadır. Halkın Yolu'nun aynı silahı proleter devrimci siyasi çizgimize karşı kullanmış olması Halkın Yolu için bir talihsizliktir.

Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nin bizim hatalarımızı örtmek için çaba sarfettiğimiz konusundaki eleştirisine gelince: Halkın Kurtuluşu siyasi mücadelesinin hiçbir döneminde hatalarını saklama yoluna gitmedi. Halka karşı sorumluluğunun her zaman bilincinde olarak özeleştiri silahını hiç korkmadan ve çekinmeden kullandı. Geçmiş mücadelenin hatalı çizgisine karşı ilk olarak açık özeleştiri silahını kullanan oldu. Bugüne kadarki attığı her adımda da hatalı gördüğü her siyasetten ve bu siyasetten kaynaklanan hatalı davranışlardan arınmanın yolu olarak onların üzerine cesaretle yürümeyi gördü.

Bu nedenlerle Halkın Birliği ve Halkın Yolu dergilerinin bu noktada bize yönelttiği eleştiri son derece haksız ve yersizdir.

Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nin Istanbul mitingi konusunda gazetemize yönelttikleri eleştiriye gelince, biz bu gün hala böyle bir uzlaşmanın ilke olarak doğru olduğuna, ittifaklar, uzlaşmalar ve anlaşmalar konusunda doğru bir anlayışa sahip olduğumuza inanıyoruz. Istanbul mitingiyle ilgili olarak ortaya koyduğumuz hatalar bu genel değerlendirmenin başında saydığımız hatalarla birlikte değerlendirilmeli ve özellikle kampanyanın bütününde görülen ve kampanya hedeflerini emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizmle birleştirmekteki yetersizlikte aranmalıdır.

Öte yandan Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nin bizim ittifak ve uzlaşma anlayışımızın hangi temelden kalkarak eleştirdikleri de meçhuldür. Çünkü Istanbul mitingiyle ilgili eleştiri yazısı böyle bir ittifak ve uzlaşma meselesinde anlayış birliğinin olmadığını söyleyerek bitmektedir.

Bütün bunlara rağmen "Faşizmi, Siyasi Cinayetleri ve İşkenceleri Protesto Kampanyası" proleter devrimcilerin birliği açısından da olumsuz örnekleriyle gelecek için önemli dersleri içinde barındırmaktadır.

Halk güçlerini birleştirme ve demokratik bir platform

Kampanya proleter devrimcilerin bütün halk güçlerini aynı hedeflere karşı birleştirme anlayışıyla yürütülmeye çalışıldı. Özellikle faşizm ve sosyal-faşizmle uzlaşan bütün orta sınıfların siyasi hareketlerinin mücadeleye katılınması için çaba sarfedildi. Fakat bütün mücadele dönemi boyunca bunu yeterince gerçekleştirmek mümkün olmadı. İzlenen bu ittifak siyasetinde Halkın Birliği ve Halkın Yolu gibi devrimci siyasetlerle diğer siyasetler arasında bir ayrım gözetmemek gibi yanlışlara da düşüldü.

Faşizm ve sosyal-faşizmle uzlaşan ara sınıfların siyasi güçlerinin faşizm ve sosyal-faşizmle uzlaşan bağlarını kopartarak devrimci ve yurtsever saflara kazanmaya ve kampanyayı bunun bir aracı haline getirmeye çalışmak son derece doğru bir bakış açısıydı.

Bugüne kadar faşist ve sosyal-faşistler dışında tüm güçlerin birleştirilmesi aradaki sallantılı güçlerin kazanılması, veya tarafsızlaştırılması bütün devrimci gruplar tarafından sözü edilen fakat hayata geçirilme noktasında başarılı olunamıyan bir meseledir. Özellikle sosyal-faşizmin "orta yolcu" akımlar üzerindeki güçlü etkisi, böyle bir birliği engelleyen en önemli unsurdur. Bu neden "orta yolcu" siyasi güçlerle ittifakın gerçekleştirilememesinin temel yanıdır. Ancak öte yandan devrimci hareket içindeki sekter eğilimler de böyle ittifakların kurulmasının önündeki engellerden biridir. Halkın güçlerinin uzun ve sabırlı bir mücadeleyle gerçekleşebileceğini kavrayamamak, Ulusal Demokratik Halk Devrimi açısından ittifakların ele alınmaması, kısa vadeli ve dar kısım çıkarları da bu yanlış eğilime kaynaklık etmektedir.

Devrimci hareketin bu zaafı aradaki siyasi güçlerin tabanlarındaki güçlü anti-revizyonist eğilimin zayıflamasına ve sosyal-faşizmle birleşme eğiliminin güçlenmesine yol açmaktadır.

Bu şartlar altında proleter devrimcilerin faşistleri ve sosyal-faşistleri tecrit etme anlayışından hareketle son derece geniş bir ittifakı gerçekleştirmeye yönelmesi sekterliği yıkma yönün de doğru bir tespittir.

Kampanya, böyle bir ittifakı gerçekleştirmenin en doğru ve en tutarlı yolunun eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik olduğunu ortaya çıkardı.

Devrimcilerin her eylemi, faşistlere ve sosyal-faşistlere darbe indirmeli, onların tecritini esas almalı, onların dışındaki en geniş güçlerin birliğini gerçekleştirmeye çalışmalıdır. Bunun için de halk güçlerinin arasındaki ilişkilerinin dayandırılacağı temelin doğru belirlenmesi gereklidir. Halkın içindeki çeşitli siyasi güçler arasındaki ilişkiler demokrasi temeli üzerinde kurulmalıdır. Bunun anlamı her siyasi görüşün serbestçe propaganda ve ajitasyon hakkına saygı demektir. Ancak böyle demokratik bir platform içinde bulunduğumuz dönemde en geniş halk güçlerinin birliğini sağlayabiliriz. Fakat birlik için yalnızca bununla yetinilmemeli her mücadelenin somut hedefleri doğrultusunda propagandanın birlikte yürütülmesi ve giderek bu birliği de yaratmanın yolları bulunmalıdır.

Kampanya yukardaki demokratik anlayışı ortaya çıkararak ve onu geliştirerek de gelecek için olumlu bir temel yaratmıştır.

SONUÇ

Kampanya, proleter devrimcileri kitlelerle birleşmesine hizmet ederek, faşist terörün önüne geçerek, reformculuğu, sınıf işbirliği düşüncelerine darbe vurarak devrimci proletarya hareketine güç katmıştır. İlerdeki mücadelelerin başarısı ancak geçmişten dersler çıkarmakla mümkündür. Bu nedenle kampanyanın tecrübelerini özümlemeli ve gelecek mücadele günleri için onları güçlü birer silah yapmalıyız.

FAŞİST KATİLLERDEN İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULMALIDIR

İMZA KAMPANYASI KİTLELERİN ELİNDE ÖNEMLİ BİR SİLAH OLDU

Faşizme, siyasi cinayetlere ve işkenceye karşı yürütülen mücadelenin önemli bir parçası da imza kampanyası oldu. Birçok yerde proleter devrimciler halka işkence ve siyasi cinayetlerin arkasındaki güçleri, faşizmi ve emperyalizmi açıklamanın, devrimin yolunu göstermenin bir aracı haline getirdiler. İmza kampanyasının sürdürülmesi önemli bir kitle çalışması haline geldi. 12 hafta gibi kısa bir süre içinde 100 bini aşkın imza toplandı. Yüzlerce kişi tek tek imzalarını göndererek kampanyamızı güçlendirdiler. Hollandalı ve Alman işçiler işkenceleri protesto eden imzalarının bir nüshasını Türkiye hükümetine de gönderdiler.

Ancak birçok yerde devrimcilerin imza kampanyasına yeteri önemi vermediği de görüldü. Özellikle kampanyanın ilk başladığı dönemlerde imza toplamanın kitle çalışmasının bir aracı olduğu kavranılamadı.

ADANA	2,953	KIRKLARELİ	193
ADIYAMAN	57	KIRŞEHİR	1.212
AFYON	543	KOCAELİ	169
AMASYA	1.870	KONYA	1.788
ANKARA	10.887	KÜTAHYA	328
ANTALYA	74	MALATYA	4.518
ARTVİN	764	MANİSA	1,239
AYDIN	446	MARAŞ	3,091
BALIKESİR	1.832	MARDİN	412
BİLECİK	180	MUĞLA	507
BİNGÖL	82	MUŞ	710
BİTLİS	108	NİĞDE	1,424
BOLU	1,633	ORDU	50
BURSA	360	RİZE	464
ÇANAKKALE	188	SAMSUN	260
ÇANKIRI	479	SİİRT	31
ÇORUM	6,854	SİNOP	122
DENİZLİ	586	SİVAS	2,045
DİYARBAKIR	695	TEKİRDAĞ	135
EDİRNE	176	TOKAT	1,432
ELAZIĞ	35	TRABZON	1,482
ERZİNCAN	558	TUNCELİ	7.065
ERZURUM	388	URFA	1,202
ESKİŞEHİR	1,185	UŞAK	1,149
GAZİANTEP	1,669	VAN	61
GİRESUN	267	YOZGAT	815
HATAY	1,849	ZONGULDAK	262
İSPARTA	329	ALMANYA	966
İÇEL	2,565	HOLLANDA	383
İSTANBUL	15,938	ABD	10
İZMİR	8,714	FRANSA	7
KARS	3,097	GELDİĞİ YER BİLİNMEYEN	3,713
KASTAMONU	459		
KAYSERİ	1.167	GENEL TOPLAM	106.346

Uşak'ta faşist teröre karşı mücadelede eylem birliği gerçekleştirildi

Uşak'ta yaralanan ve işkence gören bir devrimci arkadaş:

Uşak'ta meydana gelen olaylarda ve daha önce "Devrimci Gençlik" dergisinin görüşlerini savunan arkadaşlarla ilkeli bir birlik yoktu. Bunun nedeni Devrimci Gençlik'ten arkadaşların yaptığımız bütün çağrılara karşı olumlu bir tutum takınmamalarıdır. Faşist saldırılar karşısında kendiliğinden bir birlik oluşuyordu. Son olaylarda da yine böyle bir birlik meydana geldi.

Gerek Haydar arkadaşın cenazesinin alınmasında, gerekse cenaze alındıktan sonra Devrimci Gençlik'ten arkadaşların tutumu genel olarak olumluydu -bazıları hariç- faşist, polis ve jandarmaya karşı aktif olarak yer aldılar, mücadeleye katıldılar. Okulun basılması sırasında birkaçı hariç, tutumları olumluydu.

Sosyal-faşistlere gelince, onlar okul basılınca teslim olmaktan başka çare bulamadılar.

Uşak'taki mücadelede yer alan bir devrimci:

17-18 Mart günleri meydana gelen Uşak olaylarına ve yurtsever, demokrat ve devrimci Uşak halkının kararlı direnişine ve başarısına değinmeden önce, Uşak'ta verilen ideolojik ve siyasi mücadelenin yakın tarihine kısacak bakmakta yarar buluyoruz.

Faşist MC'nin iktidara gelmesinden hemen sonra Veli Yıldırım yoldaşımız Ankara'da faşist beslemeler tarafından dövülerek öldürüldü. Veli'nin cenaze töreninde Uşak halkı ne denli yenilmez bir güç olduğunu gösterdi. Bu olay Uşak devrimci hareketine, faşist diktatörlüğe karşı verilen mücadeleye yeni bir yön vermiş ve dinamik kazandırmıştır.

Yurtseverler ve devrimciler bu tarihten sonra örgütlü mücadeleye daha sıkı sarılmışlardır. Faşizme ve sosyal-faşizme karşı verilecek mücadelede en geniş tabanlı birliği kurmak için ideolojik ve siyasi alanda tutarlı bir çalışma yürütülmüştür.

Faşist diktatörlüğün sivil ve polis beslemeleri bu dönemde saldırılarını daha da arttırmışlardır. Ancak devrimci, yurtsever halkımızın kararlı ve ilkeli mücadelesi karşısında gerilemek zorunda kalmışlardır.

Bu dönemde Devrimci Gençlik siyasetini benimseyen arkadaşların tavrı ise çok yanlıştı. Faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı mücadele verecekleri yerde, halkın kurtuluşu için çalışan proleter devrimcilere hotzotçu tavırlarla yaklaşıyorlardı. Biz ise bu arkadaşları sosyal-faşistler gibi görmediğimizden onları sürekli olarak faşist diktatörlüğe karşı "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" ilkesinin ışığında ittifaka çağırdık. Bu önerimizin sonucunda Uşak'ta haftalık tartışma toplantılarına başlandı. İlk toplantıya katılan bu arkadaşlar, bizim doğru ve kararlı siyasetimiz karşısında ideolojik mücadeleyi sürdüremediler ve ikinci toplantıya gelmediler.

Gerekçe olarak "bizim sizinle konuşacak hiç bir şeyimiz yok" dediler. Daha da ileri giderek bizimle hiç bir ortak yanları olmadığını, faşistlere karşı verdikleri mücadeleyi bize karşı da vereceklerini söylediler. TÖB-DER şubesine gelerek proleter devrimci bazı arkadaşlara fiili saldırıda bulunmak suretiyle yanlış siyasetlerini pratikte somut olarak göstermiş oldular. Biz proleter devrimciler olarak mücadelemizin faşist diktatörlüğe karşı olduğunu belirttik. Bunun için en geniş tabanlı yurtsever ve devrimci birliğin kurulması gerektiğini bu arkadaşlara sürekli olarak anlatmaya çalıştık. Aramızdaki çelişkilerin halk içindeki çelişkiler olduğunu, bu çelişkilerin uzlaşmaz olmadığını, eleştiri, özeleştiri ve ikna yöntemi ile çözülebileceğini söyledik. Fakat arkadaşlar yanlış yollarında yürümeye devam ettiler.

Hayat ve sınıf mücadelesi bizi haklı çıkardı. Bunun somut örneğini son Uşak olaylarında gördük. İki gün süren ve faşist diktatörlüğe ağır bir darbe indiren Şanlı Uşak di-

De.sa.7.sü.3'de

Uşaklı devrimcilerin bildirisi:

"FAŞİST TERÖRE KARŞI İKİ GÜNLÜK DİRENİŞİMİZİN ÖĞRETTİKLERİ"

Sabahleyin binlerce genç, yaşlı işçi, yurtsever ana ve baba okulu çeviren faşist çemberi kırdı; içerdekileri kurtardı. Akşamki faşist saldırıda yaralanan onlarca yurtsever ve öldürülen Semiha'nın kanı ile kızıllaşan çarşafla yürüyüşe başladı.

Faşist diktatörlük yediği tokatın acısını yeni saldırılarla çıkarmaya çalışacaktır. -Tutuklamalar artabilir, yeni katliamlara girişilebilir. Tavrımız: Toptan karşı koymak olmalıdır.

İŞÇİLER EMEKÇİLER, BABALAR, KARDEŞLER, BACILAR
ONURLU YURTSEVER UŞAK HALKI

Eğitim Enstitüsünden gelen haberde, devrimcilere faşistler saldırdı deniyordu. Yay-Kur'un öğrencileri tüm gençlik ve yurtseverlikleriyle, devrimci kararlılıklarıyle, faşizme karşı tüm nefretleriyle ileri atıldılar, ölümü hiçe savarak yardıma koştular. Yoldaşlara yardım, halka bağlılık faşist diktatörlüğe nefret dolu bu çoşkulu koşunun, bu ateş hattının en ön saflarındaki HAYDAR işte o zaman vuruldu. Yardıma koşanlar duraksamadan yürüdüler. Yaralı, yiğit yurtsever Haydar'ın öldürülmesine hastanede görevli Kemal Savaş adlı faşist doktor da katıldı.

Uşaklı devrimciler hastaneye yürüyerek Haydar'ın cenazesini faşistlerin elinden aldılar. Cenazeyi vermek istemeyen faşistlerin arabalarını tahrip ettiler.

Türkiye halkı bir yiğidini, bir evladını daha gönlüne gömdü. Yurtsever bir genç daha canını halkının kurtuluşu için feda etmiş, kalan milyonlara örnek olmuştu.

Arkadaşlarını almaya giden Yay-Kur öğrencilerine binlerce liseli de katıldı. Çünkü ölen onların da arkadaşı ve yoldaşıydı. Yürüyüşe binlerce halk katıldı. Çünkü Haydar halkın evladıydı, halkın kurtuluşu için şehit olmuştu. Şimdi binlerce yürek hep birden atıyordu. "Haydar faşistlerin ellerinden alınmalıdır." İşte binlerin o anki tek düşüncesi buydu. Hastaneyi çeviren faşist polis ve asker çemberi bu inanç ve kararlılıkla parçalandı ve Haydar alındı. Haydar yine ön saflardaydı. Faşist diktatörlüğün karşı, kin ve nefretle dolu binler onu okuluna götürdüler.

Analar, babalar okuldaki halkın evlatlarına, yiyecek taşıdılar. İşçiler, emekçiler, yurtsever öğrenciler arkadaşlarının cenazesini beklemek için kaldılar. Cenazeyi memleketine götürmek için hazırlanıyorlardı. Uşak sokaklarında ne polis, ne jandarma, hiçbiri görünmüyordu. Sanki yer yarılmış, içine girmişlerdi. Faşist diktatörlük bir tokat yemişti.

Gece saat onbirden sonra Kütahya, Afyon ve çevre kazalardan gelen binlerce jandarma ve polis okulu sardı. Ne oluyor demeye kalmadan faşist ordu ve polis yaylım ateşine başladı. Onlarca arkadaşı ile beraber SEMİHA vurulup pencereden düştü. Yaralıydı, doğruldu fakat faşist kurşunlar onu tekrar taradılar ve orada öldü. Türkiye halkı Uşak'ta aynı günde ikinci şehidini, bu seferki kızını ölümsüzlüğe yani gönlüne gömdü. Semiha da Türkiye halkı için kendisinden önce ölen, yüzlerce yurtseverin, devrimcinin saflarında yerini aldı. Şimdi halkın kurtuluşunun meşalesi daha kızıl ve daha büyük daha büyük ve daha kızıl yanıyor.

Tüm işçi ve emekçiler, köylüler, tüm yurtsever namuslu ve dürüst insanlar cenaze beklenirken; ordunun ve polisin bir bütün olarak iktidarın, halk düşmanı ve faşist olduğunu kavrayamadığımız için, devletin silahlı bir saldırısına ihtimal verilmedi. Olanaklar ölçüsünde gerekli savunma tedbiri alınmadı. Bunun için silahlı faşistler binanın birinci

De.sa.7.sü.4'de

Divriği'de maden işçileri greve gidiyor

MADEN İŞÇİLERİNİN GREVİNİ DESTEKLEYELİM!

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü devrimci potansiyelin oldukça yüksek olduğu Divriği'de de baskıları yoğunlaştırmıştır. Faşist diktatörlük bölgede ırkçı şövenist politikasıyla baskı ve terörünü artırmaktadır. Bu halk düşmanları devlet kurumlarını faşistleştirmektedirler. Gençliğin can güvenliği yoktur. Kaymakam MHP'nin azılı militanı olup, bu gibi oyunları tezgahlayanlardan biridir.

Faşist MC Seydişehir'deki, İskenderun'daki oyunları şimdi de Div-Pelet'de oynamaktadır. Bugün Div-Pelet tüm halkın nefretini kazanmış bir tesis haline gelmiştir. Faşist MC iktidarıyla işbaşına getirilen halk düşmanı Süleyman Şeker meshep düşmanlığını körükleyip, tesisi faşist bir yuva haline getirdi. Burada işçi sınıfına ters düşen, sermayenin uşaklığını yapan faşist Hak-İş'e bağlı özyapı-sendikası örgütlendi. Yurtsever devrimci işçiler üzerinde tahakküm kurup, denetimi ele geçirdiler. Devrimci bir işçi arkadaşın iş akdini feshettiler, diğer işçileri de tehditle susturmayı denediler, ama bu baskı ve terör devrimci mücadeleyi öldüremedi, aksine daha hızlandırdı.

Divriği halkı halk düşmanı faşist Süleyman Şeker'i iyi tanıyalım. Bu uşak "Ben alevilere güvenmiyorum. Tesislerde onlara yer yok" diyebilme cesaretini nereden almıştır? Bu namussuz adamın yaptıklarını tüm halka açıklamakta yarar vardır. Yoksul halkımız iş istemeye gittiğinde faşist beslemeler tarafından engellenmekte veya Süleyman Şeker'le görüştürülmektedir. O da "sen namaz kılmazsın, camiye gitmezsin, yani müslüman değilsin" diyerek kovmaktadır. Bölgede "kızıl isyan" yaygarası yapıp, askeri komando birlikleri getirterek halkımıza gözdağı vermek istemektedir. İşyerine yüzde 80'i sabıkalı olan faşist beslemeleri doldururken yoksul halka kapıları kapatmaktadır.

Onların bu oyunları Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda kararlı bir mücadeleyle bozulacaktır. Her milliyetten Divriği halkı faşistlerin isteşinden gelip, bu kavganın meshep kavgası olmadığını gösterecek, yığınlar halinde mücadeleye katılıp Div-Pelet'teki tuzakları yıkacaktır.

Div-Pelet'teki gelişme Divriği Demir Madenleri'ni de tehdit etmektedir. İşte somut örneği gündemde olan Cevher-İş'in almış olduğu grev kararıdır. Grev yöreyi ve son tahlilde Türkiye devrimci hareketini etkileyici niteliğe sahiptir. Bugüne kadar sendika tarafından yapılmayan kitle çalışmasına hız verip, grevi, işçilerin köylülerin iktidarını sağlayacak Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesine tabi kılalım. Tekkeci ve grupçu tavırları mahkum edelim. Tüm ezilen, sömürülen, yoksul halkımız; kardeşlerimizi bu haklı davada destekleyelim. Greve destek olalım.

YAŞASIN DİVRİĞİ HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ,
YAŞASIN MADEN İŞÇİLERİNİN GREVİ,
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARI,

DİVRİĞİLİ DEVRİMCİLER

"HAYATI YARATAN BİZİZ!"

Bizler Kırıkhan'da İskenderun Demir Çelik'e Dolamit taşı temin eden şantiye işçileriyiz. Yıllardan beri bu sömürü yağma ve talan düzeninin baskısı altında eziliyoruz. Artık şunu anladık ki patronlar hiç bir zaman kendi istekleriyle bizim haklarımızı vermezler, ancak haklarımızı zorla alabiliriz.

Biz 45 işçi tek bir yumruk, tek bir yürek olarak faşist diktatörlüğe ve onun uşaklarına karşı mücadeleye geçtik. 4 yıldan beri bağlı olduğumuz sendika bir gün olsun gelip bizimle ilgilenmediği

De.sa.7.sü.6'da

Sağmalcılar Cezaevi Hükümlüleri:

"CEZAEVLERİ ZULÜM VE İŞKENCE YATAĞIDIR"

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü altındaki ülkemizde cezaevleri, hakim sınıflar devletinin emekçi halkımız üzerindeki baskı ve zulümün araçlarından biridir. Çezaevinde, toplumsal yapının bütün izlerini görebiliriz, tek tek mahkumlarla yaptığımız sohbetlerde çoğunun yoksulluktan, okuma, öğrenme olanaksızlığından, işsizlikten ve gerici, yoz kültürün etkisinden dolayı çeşitli suçlar işlemeye sevkedildiğini açıkça gördük.

İşbirlikçi-büyük burjuvazi ve toprak ağaları düzeninin cezaevlerindeki zulmünü teşhir etmek hakim sınıfların Kendi çıkardıkları kanunları bile çiğnediklerini ve bazı kanunların da "laf" tan öteye gitmediğini kanıtlamamız açısından önemlidir. ancak gözardı edemeyeceğimiz bir olgu ise işçi sınıfı önderliğinde Ulusal Demokratik Halk Devrimi yapılmadan, devrimci işçi-köylü iktidarı kurulmadığı sürece devletin sürekli ordusu, bürokrasisi gibi cezaevleri, işkence haneler de var olacaktır. Varolacaktır çünkü hakim sınıflar sömürü ve zulümlerini onlar sayesinde sürdürüyorlar.

Sağmalcılar cezaevindeki 3000'e yakın tutuklu ve hükümlü de bu baskı ve zulmün altında yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor. Sağmalcılar cezaevi de diğer cezaevleri gibi "ıslah ve eğitim yuvası" değildir. Bu laflar hakim sınıfların halkı aldatmak, ülkemizi güllük gülistanlık göstermek amacıyla uydurdukları yalanlardır. Buraya gelenlerin çoğu dışarıda yapmadıkları şeyleri yapıyorlar, esrar, hap, eroin gibi insanı tahrip eden, uyuşturan maddeler kullanıyorlar.

Biz Sağmalcılar cezaevindeki devrimci tutuklular, hakim sınıflar devletinin yoksul halkın üzerindeki baskı ve zulmünün bir parçası olan Sağmalcılar'daki zulmü teşhir etmek için, mahkumlarla konuştuk, tartıştık, bazı konuları öğrenmeye çalıştık ve gördük ki: Sağmalcılar cezaevi "ıslah ve eğitim yuvası" değildir. insanlar eziliyor, hor görülüyor, açlık perişanlık çekiyor. Aşağıdaki açıklamalarımızda bunu çok açık göreceğiz.

İDARE HÜKÜMLÜ İLİŞKİLERİ

Sağmalcılar'daki idari yönetim cezaevi idaresi ile cezaevi "ağa"larının ittifakı ile yürütülür. Mahkumlar üzerinde uygulanacak idari mekanizma ancak "ağa"lar tarafından onaylandığı zaman hayata geçirilir. Bu idari mekanizma karşılıklı çıkar birliğiyle oluşturulur, "ağa"lar hap, esrar, kumar pazarlamasını yapar, bundan idare payını alır, geri kalanı ise ağalar arasında paylaşılır.

Burada da torpilli kişiler dilediği gibi hareket ederlerken "gariban" mahkumlar üzerinde baskı ve zulüm alabildiğince yükselmiştir. Hasta mahkumlar, hastahaneye yatırılmıyorlar, doktora çıkartılmıyorlar, ziyaretçileriyle açık görüşmeye çıkartılmıyorlar. Hastahane ve revir torpilli ve zenginlere ayrılmıştır. Ahmet Çelepci, Bayrampaşa Hastahanesi'ni (bu hastahane cezaevine aittir) kendisine ticari büro yapmıştır, odasında telefonu, özel ahçısı vardır. Çelepci istediği hastayı kabul ediyor, istediğini etmiyor.

BİR HASTA DOKTORA ÇIKARILMADIĞI İÇİN ÖLDÜ:

Hastalar koğuşunda yatan bir hasta 14 ve 15 Mart günleri hastahaneye gönderiliyor, ancak ne Çapa Hastahanesi, nede cezaevinin kendi hastahanesinden (Bayrampaşa hastahanesi) Ahmet Celepçi kabul etmiyor. Hasta 16 Mart gecesi saat 01,30 da kanama geçiriyor, kapıya vurulup gardiyan çağrılıyor, ancak gardiyan ve kontrol görevi yapan Selami Çoban ve Ensar Dadaş anahtarların savcıda olduğunu söyleyerek kapıyı açmıyorlar. Arkasından " ölürse ölsün, ölüsünü çıkarırız" diyorlar. Sabah saat 7 civarında kapı açılınca hasta İzzettin Asma 'nın cesedi çıkarılıyor.

GARDİYANLAR MAHKUMLARI DÖVÜYOR:

Baş gardiyan M.Ali Tuncay, Giyas Tuncay, Ensar Dadaş, bu gardiyanlar cezaevinin işkenceci gardiyanlarıdır. Bunlar, akşam işine gelmeyen bazı mahkumları hücreye atarak dövüyorlar. Bir mahkumu bıçakla yaraladılar.

İŞCİLERİN DURUMU:

Cezaevindeki halı, marangoz, matbaa, terzi, demirci atölyelerinde 1000'e yakın mahkum çalışıyor. Mahkumlar geldikleri koğuşa göre çalıştırılıyorlar.

Yeni tevkiflerden daha çok çalışabilecekleri seçip atölyelerde çalıştırıyorlar. Ücret konusu ise tam bir angarya. İşçiler ortalama olarak günde 210 krş. ücretle çalıştırılıyorlar. Bir de bunlardan ocak parası, meydancı parası kesiliyor. İşçi mahkumlar sabah kuru ekmekle, öğlen yenilemeyecek kadar kötü karavanayla akşam ise sade bir çorbayla besleniyorlar (!) İşe geç gelen veya bir yanlışlık yapan ise hücreye atılarak dövülüyor. Bir halı 25-30 bin liraya satılırken halı tezgahında çalışan mahkum işçiler bir çaya bir sıcak çorbaya hasret köle gibi çalıştırılıyorlar. Bu da yetmiyormuş gibi işkence görüyorlar.

ÇOCUK MAHKUMLARIN DURUMU:

Düzenin kurbanları olan, yaşları 18 den aşağı çocuk mahkumlar cezaevinde de açlık, perişanlık çekmektedirler, bir yatakta 3 kişi yatmaktadırlar. Yiyecek giyecekleri yoktur.

Çoğunun bakacak kimsesi, mahkemesine girecek avukatları yoktur. Hakimler, Savcılar onları dinlemez, okuma yazmaları yoktur. Zaten çoğu dışarıda barınamadığı için cezaevine düşmüştür. Bunlar Koğuş kapılarında bekleyip "abi bir sigara" "abi bir kayıntı" diye yalvarıyorlar.

EĞİTİM VE ÖĞRETİM SORUNU:

Cezaevinin kütüphanesi, okulu, spor salonu, sineması vardır. Ancak bunlardan hiç biri çalıştırılmıyor, hepsinin kapısında kocaman kilitler asılı. Okuma yazma bilmeyenlerin, geçirdiği günleri okuyarak değerlendirmek isteyen bazı mahkumların bu isteği geri çevriliyor. Bu bile hakim sınıfların "eğitim ve irfan yuva"larının gerçek yüzünü gösteriyor. Kütüphanesi yoz kültürü taşıyan kitaplarla dolu olan kitaplığın bile açılmaması nasıl yorumlanıyor bilemiyoruz.

CEZAEVİNDEKİ SÖMÜRÜ

1 Kilo şeker ve bir paket çayın gerçek fiatı 17 lira, ama cezaevinde "gariban" mahkumlara 50 liraya satılıyor. İdareden torpilli olanlar bunu dışarıdan 17 liraya alabiliyorlar.

İlaç cezaevinin doktorunun eczanesinden alındığı için doktor, bazen çok gereksiz ilaçlar dahi yazabiliyor.

Kantin ise bir başka sömürü aracı. Bir kilo soğana 12. 1 kilo patates 7-8 liraya satılıyor.

Yukarıda anlatmaya çalıştığımız şeyler aslında sömürü ve zulüm düzeninin doğal bir sonucudur.

Zulüm ve sömürü Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferiyle, proletaryanın önderliğinde devrimci İşçi-Köylü iktidarının Kurulmasıyla ortadan kalkacaktır.

ZİNDANLAR BOŞALSIN-GENEL AF!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

SAĞMALCILAR CEZAEVİNDEKİ
DEVRİMCİ TUTUKLULAR.

Sosyal-faşistlerin karşı devrimci yüzü hergün daha fazla açığa çıkıyor

SOSYAL-FAŞİST KARŞI-DEVRİMCİ PROPAGANDA, SESSİZ KALINARAK VEYA ONA KARŞI TESLİMİYETÇİ BİR SİYASET İZLENEREK KIRILAMAZ!

TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED tarafından düzenlenen Şubat Mitinglerinin üzerinden iki ay, TÖB-DER sosyal-faşist Genel Merkezinin yurtsever ve devrimcilerden oluşan 20 TÖB-DER şubesinin yönetim kurullarına "işten el çektirme"sinin üzerinden bir aydan fazla bir zaman geçmesine rağmen, bugün, olaylar hala güncelliğini muhafaza etmektedir.

Çünkü hem Şubat Mitinglerindeki sosyal-faşist karşı-devrimci terör, hem de TÖB-DER'in sosyal-faşist Genel Merkezinin örgüt içinde yurtsever ve devrimcilere karşı başlattığı tasfiye hareketi, ülkemizde, mesleki kitle örgütleri tarihinde ve bu örgütlerin iç-işlerlik meselesinde bir dönüm noktası olmasa bile, sosyal-faşistlerin karşı-devrimci özlerinin halk yığınları tarafından da görülmesi bakımından bir dönemeçtir.

Ayrıca, sosyal-faşistlerin yurtsever ve devrimci öğretmenleri TÖB-DER'den ihraç etmek için çalışmalarına hız vermiş olmaları, bazı şubelerin yönetim kurullarına da 'işten el çektirme'ye hazırlanmaları, ve öğretmen yığınları arasında sosyal-faşist Genel Merkeze karşı anti-revizyonist muhalefetin giderek büyümesi, vb. olaylara güncelliğini kaybettirmeyen gelişmelerdir.

Bu bakımdan bütün yurtseverler, devrimciler ve demokratlar, sosyal faşist propagandayı kırma, mesleki kitle örgütlerinin başına çöreklenmiş sosyal-faşistleri tecrit etme ve onların karşı-devrimci yüzlerini teşhir etme acil görevine bugün herzamankinden daha fazla sarılmalıdırlar.

Bu görevin yerine getirilmesi, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelenin başarısı yolunda atılmış önemli bir adım olacaktır.

HALKIN KURTULUŞU, böyle bir adımın pratik olarak atılmasının bir parçası olarak 5-Şubat Ankara mitingindeki sosyal-faşist karşı-devrimci terörün teşhir edilmesi ve bunun sürekli kılınması gerektiği inancındadır.

Bu sayfada yer alan yazılar da böyle bir teşhir kampanyasının başarılması yolunda yeni bir adım, hatta sadece sosyal-faşistleri teşhir etmek için değil, aynı zamanda sosyal-faşizme karşı mücadelede teslimiyetçi olan reformist-sağ çizginin de teşhiri yolunda yeni bir adımdır.

Her yeni gün bu adımı daha hızlı atmalıyız!

Bir proleter devrimci anlatıyor:

"5 ŞUBAT MİTİNGİ, SOSYAL-FAŞİSTLERİN MASKELERİNİN DÜŞTÜĞÜ BİR DÖNÜM NOKTASIDIR"

Ben, 5 Şubat günü Ankara'da yapılan "Ekonomik ve Demokratik Haklar" mitingine katılan bir proleter devrimciyim, olayların gelişimi bana şu gerçeği bir kere daha kanıtlamıştır: FAŞİZME KARŞI MÜCADELE İLE SOSYAL-FAŞİZME KARŞI MÜCADELE AYNI MADALYONUN İKİ YÜZÜDÜR.

Sosyal-faşistler kendi yüzlerini, hareketleriyle bir kez daha sergileyip, saldırgan olduklarını ispatladılar.

Olaylarda sosyal-faşistlerle polisler arasında, önceden planlanmış kesin bir işbirliği vardı. Şöyle ki: Biz Maltepe'den Tandoğan'a doğru yürürken polisler bizim yürüdüğümüz kaldırımda sıkı bir arama yaparken ve bunu birkaç kez tekrarlarken diğer kişiler sözde aranıyor, hatta aranmadan miting alanına doğru gidiyorlardı. Diğer taraftan bizim elimizde bulunan devrimci pankartların sopaları polis tarafından kırılıyordu. Benim elimde bulunan ve açmadan beraberimde taşıdığım "Faşizme ölüm, Halka Hürriyet" pankartının sopaları polis tarafından kırıldı.

Başka bir hazırlık ve tertiplemenin delili olarakta sosyal- faşistlerin biz devrimcilere saldırı aracı olarak kullandıkları sopaların durumunu belirteceğim. Bu sopalar sözde pankart sopası olarak hazırlanmıştı, ama esasta birer saldırı aletiydi. 10x20 ebatlarında "Töb-Der" yazılı pankartlar için sopa olarak 5x5x80 ölçülerinde özel olarak hazırlatılmış saldırı aletleri kullanılmıştı. Her nedense bu sopalar (sözde pankartlar) kitleye dağıtılmamıştı, kollarında sarı renkli görevli kolluğu bulunan sosyal-faşist saldırganların ellerinde idi. Ve bu saldırganlar kırk ve ellişer kişilik gruplar halinde, Maltepe'den, Beşevler'den, Garajlar'dan ve Anıttepe'den Tandoğan'a doğru çıkan caddeler üzerinde (ki miting alanına bu yollardan ancak biriyle gelinir) mitinge katılmak için gelen yurtseverlere ve devrimcilere saldırmak için hazır halde bekliyorlardı.

Bunlar, saldırının önceden sosyal-faşist ve polis işbirliğiyle tertiplendiğinin birer delilleridir.

Biz yurtsever devrimciler miting alanına girmek üzere iken İGD'li besleme sosyal-faşistler üzerimize doğru yürüyerek;

- Siz bu mitinge katılamayacaksınız, sizi bu mitinge sokmayacağız, dediler ve ellerinde bulunan pankartlarıyla (ki bu pankartların ölçülerini yukarıda vermiştim) üzerimize saldırdılar. Ben o sırada ön saflara yakın bir yerde bulunuyordum. Sosyal-faşistler saldırganlıkta gayet usta idiler. Çünkü bu saldırı yurtseverlere ve devrimcilere ilk saldırıları değildi. Aynısını daha önce İstanbul'da ve Denizli'de uygulamışlardı.

Bu arada sosyal-faşistlerin ellerinde bulunan sopalardan biri sol omuzuma indi ve sol kolum bir hafta hareket edemeyecek şekilde darbe aldı. Fakat bu saldırı karşısında gerilemedik. Yurtseverlerin ve devrimcilerin kararlı direnmesi sonucu sosyal-faşistleri püskürttük. Sosyal-faşistler istediklerini gerçekleştirememişlerdi. İkinci kez polisten de yardım alarak üzerimize saldırdılar. Polisler Tomson makineli silahlarla üzerimize yürüyerek bizi coplarken sosyal-faşistler ellerinde sopalarla "güvenlik kuvvetlerine yardımcı" oluyorlardı.

Bizi panzer ve arabalarla birçok gruplara ayırarak, polis çeşitli yönlere dağıtmaya çalışıyordu. Garajlar, Gençlik Parkı ve Gar çevrelerinde polis devamlı olarak devrimcilerin ve yurtseverlerin mitinge katılmamaları için büyük gayret sarfediyordu. Biz devrimcileri bu da yıldırmadı. Yine çeşitli yollardan giderek mitinge katıldık. Ve devrimci sloganlarımızı kitlelerle birlikte haykırdık.

Sosyal-faşistler bu kadarla da yetinmeyerek, yürüyüş anında ve dağılma yeri olan Kurtuluş meydanında da yurtseverlere ve devrimcilere yine saldırdılar. Ama onların her saldırısı kendilerinin bir adım daha gerilemelerini getirdi. Ve gerçek yüzleri ortaya çıktı. Sosyal-faşistler sosyalist maske altında saldırganlıklarını kitlelerden gizleyemediler.

KAHROLSUN FAŞİZM,
SOSYAL-FAŞİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

BİR PROLETER DEVRİMCİ

Ankara'dan bir grup devrimci

5 ŞUBAT Mitinginden sonra faşist ve sosyal-faşist propagandayı kırmak için

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu, Halkın Sesi taraftarları ile Kürt devrimcilerinden bir grubun

Ortaklaşa yürüttükleri çalışmaları değerlendiriyor:

"HALKIN SESİ, SADECE FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE DEĞİL, AYNI ZAMANDA SOSYAL-FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE DE TESLİMİYETÇİDİR"

Ankara'da yapılan 5 Şubat mitinginden sonra, günlük basından ve TRT'den de yararlanarak faşistler ve sosyal-faşistler azgın bir saldırıya geçtiler, gürültülü bir karşı-devrimci kampanya sürdürdüler. TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in kapatılmasının sorumluluğunu devrimcilerin üzerine yıkmaya çalıştılar. Bütün bu gelişmeler karşısında, devrimciler geniş yığınlar üzerinde, yurtsever ve demokrat kitleler üzerinde etkinlik sağlamaya çalışan sosyal-faşist ve faşist propagandayı kırmak için, faşizme ve sosyal-faşizme karşı tavır alan, mücadele eden herkesle birleşerek bir çalışma sürdürmek istediler.

Bunun için Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Sesi taraftarları ile Kürt devrimcilerinden bir grup bu konuda ortak bir tavır koymak için bir araya geldiler. Bir dizi görüşme sonucunda: 1. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin karşı-devrimci propagandasını kırmak için 5 Şubat mitingindeki sosyal-faşist saldırıyı, sosyal faşist-polis işbirliğini sergileyen, TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED'in kapatılmasına karşı çıkan ve kitleleri faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleye çağıran bir bildirinin çıkarılması; 2. Afişleme yapılması 3. Basın toplantıları düzenlenmesi; 4. Panel düzenlenmesi; 5. Şartlar uygun olduğu takdirde, kapatılan derneklerin açılmasını hedefleyen bir miting düzenlenmesi kararlaştırıldı.

HALKIN SESİ, SOSYAL-FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE TESLİMİYETCİDİR.

Halkın Sesi taraftarları daha çalışmaların başlangıcında ortak bir bildiri çıkarılması için yapılan toplantıya bir bildiri taslağı ile geldiler. Fakat bildiride sosyal-faşizmden tek kelimeyle bile söz etmiyorlardı. Gültekin Gazioğlu'nu bir revizyonist olarak eleştiriyorlar, ama esas hedefi Vali Durmuş Yalçın'a çeviriyorlardı. Mücadelenin sosyal-faşizme yönelmesinden özellikle kaçınıyorlardı.

Biz devrimciler olarak gördük ki Halkın Sesi'nin reformist ve uzlaşmacı siyaseti yalnızca Amerikan emperyalizmine ve Amerikancı faşistlere karşı mücadelede ortaya çıkmıyor, aynı zamanda Rus sosyal-emperyalizmi ve onların işbirlikçileriyle mücadelede de kendini gösteriyordu.

Halkın Sesi, sadece faşizme karşı mücadelede değil, sosyal-faşizme karşı mücadelede de teslimiyetçidir.

Onlar aynı bildiride mücadeleyi milli bağımsızlık ve reformlar mücadelesi olarak ele alıyorlar ve elaltından bunu diğer siyasetlere de kabul ettirmeye çalışıyorlardı.

Bu bakış açısıyla yazılan bildiri üzerinde anlaşma olmadı ve diğer bütün devrimci siyasetler, böyle bir bildiriye karşı çıktılar. İkinci toplantıya Halkın Sesi taraftarları sanki hiç bir eleştiri yapılmamış gibi hemen hemen aynı bildiriyle geldiler. Onların ne pahasına olursa olsun kendi bildiklerini okuma tavrı eleştirildi. Sonuçta faşizmi ve sosyal-faşizmi hedefleyen bir bildiri yazıldı.

Bildirinin basımına geçileceği gün, Halkın Sesi taraftarları bildiriye imza atamayacaklarını söylediler. Çok uzun tartışmalardan sonra Halkın Sesi taraftarları, altına imza atacakları bildirinin faşist valiyi hedef alması gerektiğini, faşizmi ve sosyal-faşizmi hedefleyen bu bildirinin kendileri tarafından kabulünün mümkün olmadığını söylediler.

Sosyal-faşist saldırıyı göğüsleyemeyen Halkın Sesi sosyal-faşizme karşı mücadeleyi erteleme tavrına girdi. Aslında bu reformcu, sağ oportünist siyasetin kaçınılmaz sonucu bizzat hayat karşısındaki tavrıydı. ABD'ci faşizme karşı mücadeleyi tatil etme, sonuçta onları sosyal faşizme karşı mücadeleyi de tatil etmeye götürdü.

HALKIN SESİ, GRUP ÇIKARLARINI VE SİYASİ FIRSATÇILIĞI FAŞİZME VE SOSYAL-FAŞİZME KARŞI MÜCADELENİN ÖNÜNE GEÇİRİYOR.

Bildiri matbaaya verilmiş, aradan iki gün geçmişti ki, Halkın Sesi taraftarları, bildiriye katılmak için yeni bir şartlarının olduğunu söylediler. Halkın Kurtuluşu taraftarları ile Halkın Sesi taraftarları arasında çözümlenmemiş bir sorun olan Tumad-Der konusunun burada tartışılarak çözüme bağlanmasını, 23 Ocak'ta normal kongresi yapılmışken 29 Ocak'ta yeniden Halkın Sesi taraftarlarınca yapılan gayri-meşru kongrenin, meşruluğunun tanınmasını istediler.

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin devrimcilere, azgınca saldırdığı, TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED'in açılması doğrultusundaki mücadelenin ivedilik ve önem kazandığı bir günde, TÜMAD-DER konusunu faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleyi ertelemek için bir şart olarak öne sürmeleri Halkın Sesi'nin grupçuluğu ve siyasi fırsatçılığı büyük ölçüde tanıdığını ve atmakta da hiçbir niyetinin olmadığını gösteriyordu. Gerçekten tekkecilik ve fırsatçılık Halkın Sesi'nin varlığından beri taşıdığı ve hemen hemen kemikleştirdiği bir eğilimidir. Onların taşıdığı bu eğilim Türkiye halkına zararlı ve bundan dolayı da açığa çıkarılması ve altedilmesi de bir o kadar önemlidir.

Biz Halkın Kurtuluşu taraftarları olarak TÜMAD DER konusunun çözümlenmesini istediğimizi, hatta bu konuda daha önceden kendilerine öneri götürdüğümüzü ve bu konunun henüz şimdi çözümlenemiyor bile olsa faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleyi engellememesi gerektiğini belirttik. Diğer arkadaşlar da onların bu tavrını eleştirdiler. Çok uzun tartışmalardan sonra bildiriye yeniden imza atacaklarını, fakat bundan sonraki birlikte çalışmada TUMAD-DER konusunu yeniden gündeme getirecek-

De.sa.7.sü.7'de

TÖB-DER ŞUBELERİ, SOSYAL FAŞİST GENEL MERKEZİN SON KARARINI PROTESTO EDİYOR

DÖRTYOL Şubesi Yönetim Kurulu: "TÖB-DER'i bölmeye ve parçalamaya faşistlerin ve sosyal-faşistlerin gücü yetmeyecektir"

20 TÖB-DER Şube yönetim kurullarının işten el çektirilmesiyle daha da yoğunlaşan anti-demokratik uygulamaları şiddetle kınıyoruz. Yüz binin üzerinde yurtsever, devrimci öğretmenin örgütü olan ve emperyalizme, yerli gericiliğe karşı şanlı bir mücadele geçmişi olan TÖB-DER'i bölme ve parçalamaya ne faşistlerin ne de sosyal-faşistlerin güçleri yetmeyecektir.

Örgüt içi demokrasinin uygulanması için, sonuna kadar mücadele edeceğimizi bildiririz.

ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ,
REVİZYONİZMİ YIKARAK YÜKSELECEKTİR.
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM.

Sarıkamış Şubesi Yönetim Kurulu: "Kararı Sarıkamış Şubesi olarak protesto ediyoruz"

5-Şubat Ankara mitingindeki tavırlarından dolayı 20 Şubenin kapatılması, yönetim kurullarının işten el çektirilerek onur Kuruluna verilmesi, örgütün demokratik yanını zedeleyeceğinden verilen kararı Sarıkamış Şubesi olarak protesto ediyoruz.

"TÜM ANTİ-DEMOKRATİK UYGULAMALARA SON
TÖB-DER'DE DEMOKRASİ
17 ŞUBE HAKKINDAKİ KARAR KALDIRILMALIDIR
ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ
REVİZYONİZMİ YIKARAK YÜKSELECEKTİR."

Tunceli TÖB-DER Şubesi Genel Kurulu'nun oy çokluğu ile aldığı karar:

"17 yurtsever devrimci TÖB-DER Şubesi'nin feshedilmesini Tunceli TÖB-DER Şube Genel Kurulu olarak protesto ediyoruz"

"17 TÖB-DER şubesinin feshedildiğini ve birçok üye hakkında ihraç girişimi ile soruşturma açıldığını öğrenmiş bulunuyoruz.

Örgüt içi demokrasiyi ihlal eden, muhalefetin yaşamasına olanak tanımıyan, onları bastırmaya çalışan, tepeden inmeci anti-demokratik tüm düşünce ve uygulamaları ve özel olarak da darbeci bir anlayışla 17 Yurtsever Devrimci TÖB-DER Şubesinin feshedilmesini Tunceli TÖB-DER Şube Genel Kurulu olarak protesto ederiz."

işçi köylü mektupları

Örgütümüz TÜS-DER'i sosyal faşist hainlere terketmeyelim!

8-9 Ocak'ta TÜS-DER Genel Merkezi, tüm TÜS-DER şube başkanlarıyla yapılan toplantı sonunda sağlık personelinin işçi statüsüne geçmesi halinde DİSK'e bağlı HAS-İŞ Sendikası'na katılma kararı aldı. Bu karardan sonra TÜS-DER Genel Merkez revizyonistleri kendi sos-yal-faşist düşüncelerini yaymak ve sağlık personelini amaçlarına alet etmek için bir gezi programı hazırladılar. İşçi statüsüne geçtikten sonra örgütleneceğimiz sendika hakkında açıklama yapmak maskesi altında harekete geçtiler. Bu programa alınan yerlerden biri de Trabzon'du. 5 Mart'ta TÜS-DER Genel Sekreteri Ramis Doğan ve bir arkadaşı Trabzon'a geldiler ve 6 Mart'ta TÜS-DER üyeleri ile bir toplantı yaptılar. Konuşmayı revizyonist Ramis Doğan yaptı. Konuşması boyunca sağlık personelini ve sorunlarını halktan ve halkın sorunlarından soyutlayıp, kitlelerin kurtuluşunu burjuvaziye bağladı. Şube başkanlarının verdiği HAS-İŞ'e geçme kararının tabanın kararı olduğunu ve tabanın söz ve karar sahibi olduğunu (!) söyledi. TÜS-DER şube başkanlarını taban olarak göstermeye çalıştı. Oysa TÜS-DER şube başkanları, HAS-İş'e katılma kararını kendi şube üyelerinin oyuna sunmadan vermiştir. Şube başkanlarının verdiği karara tabanın kararı diyebilmek için, her başkanın kendi şubesinin üyelerinin bu karar hakkındaki onaylarını almış olması gerekir.

Ramis Doğan konuşması boyunca devrimcilere küfürlerle saldırdı. "Maocu bozkurtlar"ı hedef olarak gösterdi.

İşçi sınıfının, emekçi halkın çıkarlarını savunduklarını söyleyen bu hainlerin altında 200 bin liralık özel arabaları vardı. Devrimcilere bol bol küfür yağdırılan bu toplantıdan sonra herkes dağıldı, üyeler hepsi yağmurda, çamurda evlerine dönerken, sosyal-faşistler özel arabalarına binip Trabzon parababalarının yatağı olan Özgür Oteli'nin lokantasına yemeğe gittiler. Emekçilerin adını bile duymadığı yemeklerin yanısıra bardaklar tokuşturularak, saatlerce rakı içildi.

Bu alçak revizyonistler kendi iğrenç yüzlerini sergileyen, yaptıkları namussuzlukları teşhir eden ve karşı çıkan TÜS-DER kitlesine Mao'cu bozkurtlar diye küfrediyorlar. Onlar sosyal-faşist diktatörlük kurmak emellerine TÜS-DER kitlesini de alet etmek istiyorlar. Sağlık personeli onların bu oyunlarına gelmeyecektir. Tüm halkımızın kurtuluşu gibi, biz sağlık personelinin de kurtuluşu Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile olacaktır.

ÖRGÜTÜMÜZ TÜS-DER'E SAHİP ÇIKALIM.

ÖRGÜTÜMÜZÜ SOSYAL-FAŞİST HAİNLERE TERK ETMEYELİM.

ONLAR BİZİM İÇİN ÇALIŞMIYORLAR. DEVRİMCİLERİ MC'NİN KIYIM MAKİNASI GİBİ KIYIP ÖRGÜTTEN İHRAÇ EDİYORLAR. BUNUN EN SON ÖRNEĞİ İSTANBUL TÜS-DER ŞUBESİNİN FESHİDİR.

YAŞASIN SAĞLIK PERSONELİNİN GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI MÜCADELESİ.

BAYBURT
DEVLET HASTANESİNDEN
BİR DEVRİMCİ

"Yoksul köylüler olarak ODTÜ'deki mücadelenin yanındayız"

Son günlerde faşist Hasan Tan'ın rektörlüğe atanmasıyla yoğunlaşan faşist baskılar karşısında yiğitçe mücadele veren ODTÜ'lü devrimci ve yurtseverlerin bu kararlı mücadelesinin sonuna kadar yanında olduğumuzu haykırıyoruz.

Bugün ODTÜ'de verilen mücadele emekçi halkımızın, işçi sınıfı önderliğinde emperyalizme ve sosyal emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı verdiği mücadelenin bir parçasıdır.

Bizler yoksul köylüler olarak ODTÜ'de faşist baskıları nefretle kınarken, verilen mücadelede, devrimci ve yurtsever ODTÜ'lü öğrencilerle omuz omuza olduğumuzu bildiririz.

ODTÜ'DE MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM.

K.MARAŞ DAVUTLAR'DAN DEVRİMCİ
KÖYLÜLER.

Aksaray'dan fırın işçileri:

"Kurtuluşumuz devrimci işçi-köylü iktidarındadır"

Bizler Gaziantep'in çeşitli köylerinden gelen yoksul işçileriz. Şu anda İstanbul-Aksaray'da bir lahmacun fırınında çok kötü şartlar altında çalışıyoruz. Elimize geçen para karnımızı bile doyurmaya yetmediğinden, ev kiralama yerine, farelerin cirit attığı nemli ve pis kokulu bir ambarda yatıp kalkıyoruz.

Bir süre önce ücretimizin ve barınma şartlarımızın düzeltilmesi için patrona karşı direnmeye karar verdik. Direnişin ilk günlerinde patron hiç oralı olmadı. Daha sonra bazı arkadaşlarımızı kandırmaya uğraştı; hatta rüşvet bile vermeyi denedi. İşte o zaman biz işçiler, örgütlenmenin ve tek bir yumruk olmanın gerekliliğini anladık. Bu yolla patronların yola geleceğini kavradık.

Bu arada çeşitli hatalar da yaptık. DİSK'in başındaki sendika ağalarını tanıdık. Bunları tanıyarak değerli dersler çıkardık. Sonuçta ücretlerimizde çok az artış oldu ise de bizim bütün meselelerimizin ancak kendi iktidarımızla, devrimci işçi-köylü iktidarıyla çözülebileceğini öğrendik.

Bu mücadelemiz sırasında bizi en çok memnun eden çevredeki fırın işçilerinin ve devrimcilerin bize sağladığı maddi ve manevi destek oldu. Bu destek bizi çok güçlendirdi. Size bu mektubu yazarken amacımız tüm işçi ve köylülere mücadelemizin ancak örgütlü olunca başarıya ulaşabileceğini duyurmaktır.

AKSARAY'DAN
15 FIRIN İŞÇİSİ

Kolumda "Görevli" bantı, elimde sopayla

Sosyal-faşistlerin oyunuyla devrimcilere saldırdım

Sosyal faşist Gültekin Gazioğlu'nun 5 Şubat mitinginden sonra, kamuoyuna yaptığı açıklamaların gerçek dışı olduğunu bir kez daha kanıtlıyoruz.

Devrimcilikle yurtseverlikle ilgisi bulunmayan Gazioğlu, "Maocu bozkurtlar saldırdı" diyerek binlerce devrimci ve yurtseverleri kitlelerden soyutlamak amacını güttü. Ama kendi maskesini düşürdü, sosyal faşist yüzü ortadadır artık.

Şubemizde 6 Şubat günü miting eleştirisi yapılıyordu. Olayları, mitinge katılanlar tek tek anlattılar. Yurtseverler Devrimci bir arkadaş; saldırıyı ilk kez meydana girişte, eli sopalı, kollarında görevli bantları olanların başlattığını söyledi. Bazıları karşı çıktılar. Bunun üzerine mitingde görevli bulunan yurtsever devrimci bir arkadaş:

"Doğru, biz saldırdık" dedi ve olayları şöyle anlattı:

Meydana vardığımızda meydana kamyonla yıkılmış, bir yığın, özel olarak yapılmış pankartlı sopaların dağıtım işlemi yapıldı. Fakat pankartların özel olarak yaptırıldığı her yönüyle açıktı. 30-40 cm. eninde ve boyunda kağıdı bir çıta da taşıyabilirdi. Bu küçük kağıt parçalarına 5-6 cm. genişliğin de, 40-50 cm boyunda gürgenden yapılmış tornadan çıkmış sopalar iliştirilmişti. Meydanda DİSK-in beslemeleri İGD kabadayıları tarafından sopaların çoğunluğu alındı. Kolumuzda bant takılı olduğu için biz de sopa aldık. TSİP in beslemeler sosyal-faşistler, TÖB-DER üyesi Yurtsever-Devrimci öğretmenleri miting alanına sokmak istemediler. Miting alanın da da alana önceden gelen devrimci, yurtsever öğretmenlere, bizlere hitapeden sosyal-faşist Bekir Yavaş, miting alanına gelmekte olan Yurtsever-Devrimci öğretmenleri ve gençleri "faşist" diye tanıtarak bizleri saldırıya geçirdi. Ellerimiz sopalı, gerçek Yurtsever-Devrimci arkadaşlarımıza, İGD ve TSİP'in yaptığı alçakça bir oyunla saldırdır. Fakat çok iyi tanıdığım sosyal-faşist TSİP Sivas İl başkanı Cemal Özden'i saldırganların içinde gördüğümde oyuna geldiğimi anladım.

Daha sonra miting alanına girmeyi, sosyal-faşist çemberi kırmayı başaran devrimciler, sloganlarını atmaya başladılar. Attıkları sloganlara karşılık, İGD, TSİP'liler, Töb-Der Genel Başkanı Gazioğlu, höparlörden "faşizme geçit yok (!)" diye bağırarak, kitlelere sosyal-faşist ruhunun cılız seslerini iletiyordu. Devrimcilerin sloganları karşısında, meydanda seslerinin yok olduğunu anlayan TSİP ve İGD'li sosyal-faşistler, saldırıya geçtiler. Ellerinde sopalar, yanlarında polisler devrimcilere, yurtseverlere karşı koymak istediler. Çember kırılmıştı, yenilgiyi kabul etmek zorundaydılar. Karşı koyuşları boşunaydı.

Bu nedenle, Yurtsever-Devrimci arkadaşlara sesleniyorum: Faşistlere karşı mücadelede, sosyal-faşistlerin oyununa gelmeyelim. Devrimcilikle ilgisi olmayan sosyal-faşistlerle mücadeleyi, diğer faşistlerle mücadelemizle birleştirelim.

Tüm yurtsever devrimci öğretmenler, faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı eylem birliği yapalım.

NE AMERİKA NE RUSYA
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM
VE İKİ SÜPER DEVLET.

TOKAT TÖB-DER ŞUBESİNDEN
DEVRİMCİ, YURTSEVER ÖĞRETMENLER.

Alacalı esnaflar:

"İstifçiler halkın kanını emiyor"

Bugüne kadar hayatın her alanında yaşamı güçleşen halkımızın bir parçasıyız. Biz de emperyalist tahakkümün, işbirlikçi hakim sınıfların, tefeci-tüccarların vahşice sömürüsü ve kanlı diktatörlüğü altında inleyen yoksul emekçi yığınların çocuklarıyız. Büyük vurguncu tüccarların, spekülatörlerin, istifçi karaborsacıların kazançlarına milyonlar katan, onların daha da palazlanmasına alet olan küçük esnaf ve bakkallarız.

Cambaz'lar, Abdullah Aktaş'lar, Fazıl Bendez'ler ve Şıh'lar, bu istifçiler halkın kanını eme eme milyonların içinde diktatörlüklerini sürdürüyorlar.

Sorunlarımız şunlar:

- Defter tutma zorunluğu,
- Ulaşım olanaksızlığı
- Hayalî Bağ-kur adına belli miktarda ödenen para,
- En önemlisi de satacağımız malları stokçulardan alırken yüksek fiat ödememiz, soyulmamız.

Biz şunu biliyoruz ki, dükkanlarımızı zorla elimizden alıp başımızdan uçuranlar, bizi bu sömürü ağının içine sokanlar, açlık ve sömürü düzeninin yerle bir edilmesiyle tarihin çöplüğünü boylayacaklardır.

Hakim sınıflar şunu bilmelidirler ki, biz bir avuç esnaf ve bakkal değiliz, bu yağma ve sömürü düzenine son verecek olan halk yığınlarındanız.

Mücadelemiz stokçu, istifçi tüccarların boyunduruğunu kıracak, devrimci işçi-köylü iktidarını kuracak, kurtuluşumuzu getirecektir.

YAŞASIN KÜÇÜK ESNAF VE BAKKALLARIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ.
DÜKKAN YIKIMINA SON.
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET.

ALACALI DEVRİMCİ
ESNAFLAR

HALKIN FEDAKARLIĞI SONSUZDUR

Bütün zorlukları aşarak elimize kadar gelen kendi gazetemiz HALKIN KURTULUŞU bizim dertlerimizle yani tüm halkımızın dertleriyle yakından ilgileniyor. Hakim sınıflar ne kadar baskı yaparlarsa yapsınlar, ne bizlerin birliğini bozabilecek, ne de HALKIN KURTULUŞU gazetemizi susturabilecektir. Zor şartlar ve ağır baskılar altında çıkan gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nu yaşatabilmek için karınca kararınca aramızda topladığımız 800 lirayı gazetemize gönderiyoruz. Faşistler ne kadar baskı yaparsa yapsın gazetemiz her türlü güçlüğü göğüsleyerek, halkımızın gücüne dayanarak çıkacaktır. Emperyalist uşağı hakim sınıflar şunu iyi bilsinler; ne kadar azgınca saldırırlarsa saldırsınlar sonunda halkımızın gücü karşısında tuzla buz olacaklardır.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

ELBİSTAN-KALAYCIK KÖYLÜLERİ

Halkın Kurtuluşu halkın gazetesi

İŞÇİNİN, KÖYLÜNÜN, YOKSULUN DOSTU
HALKIN KURTULUŞU, HALKIN GAZETESİ
KARA GÜNDE YARAMIZA EL BASTI
HALKIN KURTULUŞU, HALKIN GAZETESİ

NE ZİNDANDAN KORKTU NE SEHPADAN
GÜNEŞ GİBİ DOĞDU KARANLIK ÇAĞDAN
EMEKÇİNİN ÖZGÜCÜNÜ YARATAN
HALKIN KURTULUŞU, HALKIN GAZETESİ

NASIRLI ELLERİN KİNİ ÖFKESİ
EZİLEN HORLANAN HALKLARIN SESİ
ALINTERİMİZDİR YOKTUR ÖTESİ
HALKIN KURTULUŞU, HALKIN GAZETESİ

MÜREKKEBİ KANDIR, KAĞIDI EMEK
HER SATIRI HALKIN KAVGASI DEMEK
AMACI FAŞİZMİ MAHKUM EYLEMEK
HALKIN KURTULUŞU, HALKIN GAZETESİ

DAĞLIM KURTULUŞA KADAR İLERİ
BU KAVGA BİZİMDİR DÖNÜLMEZ GERİ
HALKIN HABERCİSİ ZAFER GÜNLERİ
HALKIN KURTULUŞU, HALKIN GAZETESİ

HALK OZANI
O. DAĞLI

KAMAN'DA İŞKENCE

Kaman'da devrimci mücadele faşist ve sosyal-faşist barikatları aşarak yükseliyor. Faşist ve sosyal-faşistlerin etkisindeki kitleler giderek devrimci saflarda yer alıyor. Bu gelişme halk düşmanlarının yüreklerine korku salmakta, titretmekte ve yurtsever, devrimci ve demokratlara karşı "tedbir" almaya zorlamaktadır.

15 Mart 1977'de devrimci öğrencilerin evleri kuşatılarak sabaha karşı polisler tarafından baskın düzenlenmiş, yedi kişi göz altına alınmış, kitap, HALKIN KURTULUŞU vb. dergilere el koyarak "gizli örgüt çalışmaları" (!) yapıldığı iddia edilerek, Emniyete götürülmüşlerdir. Burada saç yolma, falakaya yatırma, tuzlu su üzerinde yürütme vb. işkence metodlarına başvurulmuştur. Daha sonra Kırşehir'de devrimci, yurtsever ve demokratlara işkence yapmakla "şöhret" kazanmış faşist polis MEHMET HANTOKUŞ Görev mahalli olmadığı halde Kaman'a gelmiştir. Bu işkenceci polis devrimcilere gözdağı vermek istemiştir. Gözaltına alınan devrimcilerden biri tutuklanmıştır. Tutuklanan devrimci kendisine işkence yapıldığını bildirip hastaneye sevk edilmesini istediği halde, bu isteği yerine getirilmemiştir.

Bu durum karşısında Amerikancı faşistlerden farklı bir tavır izlemeyen Töb Der'e kısılmış durumda olan Rusçu faşistler (sosyal-faşistler) de devrimcilere yapılan işkenceyi uygun görerek " maocuların sonu budur" demişler ve işkencelere karşı olmadıklarını bir kez daha göstermişlerdir.

KAHROLSUN FAŞİZM
SOSYAL-FAŞİZM
FAŞİZME ÖLÜM-İŞKENCEYE SON

Köyümüzde bir kooperatif açtık

Köhnemiş düzeni yıkıp kendi düzenimizi kurmakta kararlıyız

Biz tozkoparan köylüleri hakim sınıflara karşı her alanda mücadele etmeye kararlıyız. Köyümüz yerleşim alanı bakımından komşu köylerin bir merkezi şeklindedir. 800 nüfusu vardır. Kalabalık olmasına ve olanaklarının olmasına rağmen hiç bir yatırım yoktur. Köy'ün en büyük sıkıntısı yol ve sudur. Yolumuz kışları genellikle kapalıdır.

Köyümüzde, birleşmeyi amaçlayan "Tozkoparan Kalkınma ve Dayanışma Kooperatifi" ni açtık. Kooperatifin amacı Kâr sağlamak değil. Amaçlarımız 1- Tefecileri aradan kaldırmak, köylünün mahsülünu değerlendirmek. 2- Köylü ve emekçi kitlelerin dayanışmasını sağlamak. 3- Birleşme ve dayanışmanın gücünü halkımıza benimsetmek. 4- Emekçi ve Ezilen halk kitlesi olarak yerimizi ve sınıfımızı tanımak.

Gün geçtikçe halkımız kendi kurtuluşunun birleşmesinin ve dayanışmasının gücünde olacağına inanıyor. Faşist baskılara karşı mücadelemizi sürdüreceğiz. Katliam ve işkenceleri unutmayıp, hesap soracağız. Evlatlarımıza ve gençliğimize sahip çıkacağız. Anladık ki sömürücü ve talan düzenini kökten yıkmadıkça bizim iktidarımız gelmiyecektir. Halk iktidari uğrundaki mücadelede güçlü ve kararlıyız.

Kooperatifimizin açılış töreninde bir konuşma yapan Başkan şehitlerimiz için 1 dakikalık saygı duruşuna davet etti. Saygı duruşuna köy halkı ve çevre köylüleri de katıldı. Saygı duruşundan sonra "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganı çoşkunlukla atıldı. Başkan konuşmalarında dünya halklarından bahsederek, emekçi halkımızın kurtuluşunun birleşme ve dayanışma ile vereceği mücadele ile başarılacağını belirtti. Konuşmanin sonunda "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganını atan başkanı halk da destekledi. Açılış kurdelesini köyümüzün en ihtiyar kişisi kesti. Kurdeleyi kesen yaşlı köylü şunları haykırdı: her zaman Kürtleri ezmeye, yok etmeye çalıştılar. Kürt halkının mücadelesini kan ve zulümle bastırdılar. Fakat biz yine mücadeleden geri kalmadık. Gün geçtikce onlara karşı hıncımız ve gücümüz artmaktadır. Onların düzenini yıkacağımıza inaçlı ve kararlıyız. Törende bulunan halk ihtiyarı çoşkunlukla karşıladı, bağrına bastı

YAŞASIN TÜM EMEKÇİ HALKIN
DEVRİMCİ MÜCADELESİ
İŞÇİYE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK
HALKA HÜRRİYET
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

TUNCELİ TOZKOPARAN KÖYLÜLERİ

Hamzalı köylüleri:

"BİZİ ANCAK BİZİM KOLLARIMIZ KURTARACAKTIR"

Bizler Elazığ'ın Karakoçan ilçesi merkez köylerinden Hamzalı'nın yoksul Kürt halkıyız. Bugüne kadar sırtımızdan vurgunlar vuran hakim sınıfların devleti hiç bir sorunumuzu halletmemiştir. Kendi çıkarları için, seçimden seçime bölgemize uğrayan partililerin boş vaatlerinden, palavralarından başka hiç bir şey işitmedik ve görmedik.

Köyümüz 45 hanelik bir köydür. En büyük sorunlarımızdan biri de su sorunudur. 1963 yılında su getirmek için müracaat edildi. Yakında bulunan bir kaynaktan su getirilmesine karar verildi. Su getirilmeye getirildi, ama, parmak inceliğinde aktığından 45 hanenin ihtiyacını karşılamıyor. Saatlerce işimizi gücümüzü bırakıp çeşme başında sıraya giriyoruz. Ankara'daki, Istanbul'daki beylerin sıcak ve soğuk suları anında bulunurken, biz yoksul Kürt köylülerinin neden içecek bir kap suyu olmuyor? 500 kişilik köye bir çeşme çok mu? Köyümüz muhtarının, Elazığ Devlet Su İşleri Müdürlüğüne yaptığı başvurusuna: "Sizin köyde MHP'ye bir oy verilmiştir. Bir de sizin köye su getireceğiz ha? Siz daha çok beklersiniz." diye alay edildi.

Biz köylüler hakim sınıfların devletince yolumuzun yapılmayacağına inandık. Ve bütün köylüler kazma, kürekle köyümüzün yolunu yaptık. Köyümüz ilçeye 5, yola 2 km. uzaklıktadır. Neden bugüne kadar yol yapılmadığını da anladık. Çünkü hakim sınıfların devletinin ne olduğunu çok iyi anladık. Onlar kendi çıkarlarından başka bir şey düşünmüyorlar.

Biz Hamzalı köylüleri artık iyice anladık ki biz, şimdiye dek işkence, kitle katliamı, milli zulüm ve baskıdan başka hiç bir şey görmedik. Bizi, bizlerin kollarından başka hiç bir şey kurtaramaz. Biz birlik olduğumuz zaman üstesinden gelemiyeceğimiz hiç bir şey yoktur.

Bizim kurtuluşumuz ancak bütün ezilen ve sömürülenlerin birlikte mücadelesiyle, Kürt ve Türk halkının omuz omuza verdiği mücadeleyle gerçekleşecektir.

KAHROLSUN SÖMÜRÜCÜLER VE DOLANDIRICILAR.
MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALIDIR.
AZADİYE MİLLETAN YEK BUNA XELKAN.
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET.

HAMZALI KÖYLÜLERİ

Ne okulumuz ne de yolumuz var

Bizler Kahramanmaraş'ın Afşin kazasının İncirli köyündeniz. Köyümüz 90 hanelik. Okul çağına gelmiş 130 çocuğumuz olduğu halde, köyümüzde halen okul yoktur. Çocuklarımız öğretimlerini bir köy evinde sürdürmektedirler. 130 öğrenci için sadece bir öğretmen bulunmaktadır.

Her yıl en azından 25 öğrenci ilkokuldan mezun olmasına rağmen orta dereceli okuldan mezun olan yoktur. Çünkü tek odada 130 kişi hiçbir temel bilgi alamamaktadır.

Köyümüzün yolu da yok. Hastamız olsa ancak hayvan sırtında kazaya götürebiliyoruz. Bütün bunların sebebi köylü, aynı zamanda Kürt olmamızdır.

İNCİRLİ KÖYÜNDEN
ADANA'DA ÇALIŞMAKTA
OLAN BİR İŞÇİ

CHP Mitingi

Baş.ta.sa.1'de

mak.

Proleter devrimciler miting kesinlikle sabote etmeyeceklerini CHP Gençlik Kolları Başkanı Zeki Alçın'a ve il-ilçe yönetimine önceden belirttiler. Buna rağmen İGD yanlısı Zeki Alçın ve reformist il yönetimi bu uyarıyı dikkate almadılar.

Devrimciler CHP yönetimine "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Doğu'da Milli Zulme Son" "İşçiler Sendika Yönetimine", "Siyasi Cinayetlere ve İşkencelere Son, Genel Af!" gibi sloganları pankartlar halinde miting alanına götüreceklerini; "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganını da miting alanında atacaklarını söylediler. Çimse-İş, Tek-Gıda-İş, Devrimci Yapı-İş, Oleyis gibi sendikalar kanalıyla bu konuda CHP zorlandı.

Mitingle ilgili duvar yazıları yazıldı, gazete satıldı, imza kampanyası etkili bir şekilde sürdürüldü. Bu çalışmalarla devrimci sloganlar kitleler arasında yayıldı.

Bütün bu çalışmalar yürütülürken İGD'li sosyal-faşistler de "Maoculara" karşı entrika peşindeydiler. Mitingden 2 gün önce İGD'liler yeni asılan "Devrimci, Yurtsever Basına Özgürlük" afişlerinin üzerini CHP afişleriyle kapattılar. Devrimcileri CHP tabanından tecrit etmeye çalışıyorlardı. Ama devrimciler afişlemeyi durdurup, sosyal-faşistlerin gerçek yüzlerini halka ve CHP'li kitlelere anlatarak onların oyunlarını boşa çıkardılar.

Halkın Birliği ve Halkın Yolu'ndan arkadaşlarla birlikte semtlerde halka siyasi gerçekleri açıklama çalışmaları sürdürülürken, diğer taraftan CHP'li yurtseverleri ikna etme yoluyla önemli bir kitle tabanı oluşturuldu. Sosyal-faşistler bu olumlu gelişmeleri görüyorlardı. Bu yüzden proleter devrimcilere saldırı, sataşma gibi eylemlere girişmeyi göze alamadılar.

Proleter devrimcilerin tüm çabalarına rağmen orta yolcu siyasetler sosyal-faşizme karşı devrimci saflara katılmadılar. Tam tersine Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'ndan oluşan anti-revizyonist cepheyi zayıflatmak için çalıştılar.

Proleter devrimciler miting boyunca kitlelerin gerçek taleplerini dile getiren ve kurtuluş yollarını gösteren sloganları devrimci coşku ile ve büyük bir kitle olarak haykırırken, revizyonistler ve reformistler kitleleri uyutmaya, onların devrimci uyanışlarını geciktirmeye çalıştılar.

27 Mart CHP mitingi, devrimcilerin kitlelerle kaynaşması, devrimci sloganların kitlelere ulaşması bakımından olumlu olmuştur. Sosyal-faşistlerin yaratmak istediği tecrit zinciri kırılmış ve CHP'nin tabanındaki yurtseverlere kendi deneyleri içinde sosyal-faşistlerin gerçek yüzleri belirli bir ölçüde de olsa gösterilebilmiştir.

Gaziantepli devrimciler bu mitingden şu dersleri çıkardılar:

1. Revizyonist ve reformistlerin sahte ideolojilerini teşhir kampanyasına hız verilmelidir.

2. İttifaklar politikası doğru olarak kavranıp, hayata geçirilmelidir.

3. Siyasi uyanıklılık geliştirilmelidir. Kitlelerin önderi olma yolunda kalıcı adımlar atılmalıdır.

4. CHP'nin yurtsever tabanıyla doğru devrimci diyalog geliştirilmelidir.

Seçimler

Baş.ta.sa.1'de

çilerin daha iyi yaşama şartları ve diğer ekonomik-demokratik talepleri için yürüttüğü mücadeleyi engelleyecek, köylülerin toprak isteğini ezecek, küçük üreticilerin sesini susturacak, yurtsever ve devrimci gençliğin mücadelesini bastıracak bir hükümettir.

Amerikancı hakim sınıflar aynı zamanda ülkemizdeki ABD emperyalizminin tahakkümünü perçinleyecek, AET emperyalistleri ile bozulan ilişkileri düzeltecek güçlü bir hükümetin hayalleri içindedirler. Şimdiki hükümet bütün bunları yapamıyacak kadar yıpranmuş ve zayıflamıştır.

Öte yandan revizyonistler seçimlerden güçlenerek çıkacak olan CHP'nin kendilerine bütün kapıları açacağı düşüncesi için de seçimlerin bir an önce yapılmasından yanadırlar.

Ama halk her geçen gün durmadan artan hayat pahalılığı altında ezilmekte, faşist terörün baskısıyla karşı karşıya kalmaktadır. Başta CHP olmak üzere bütün reformcular halkın dertlerinin seçimlerden sonra son bulacağı hayallerini yaymaktadır. Özellikle CHP halkın sandık başına gittiğinin ertesi gününde bütün ülkenin güllük gülistanlık olacağını söylemektedir. Ecevit daha şimdiden başladığı seçim kampanyasında faşist saldırının da, siyasi cinayetlerin de, hayat pahalılığının da seçimlerin hemen ardından biteceğini, halkın bütün dertlerinin oy sandığına atacağı oylarla dineceğini vazetmektedir.

Faşistlerin, revizyonistlerin ve reformistlerin yaymak istedikleri bütün hayallerin aksine seçimler halkın hiçbir temel meselesine çözüm olmıyacaktır. Erken veya zamanında yapılsın seçimler, yalnızca halkın dört yıl boyunca kimin tarafından ve hangi biçimde baskı altında tutulacağına ve soyulacağına karar verecektir. Yayılan hayallerin aksine bu sömürü ve yağma düzeni halkın güçlü kollarıyla yıkılmadığı sürece ne faşist terör son bulacak, ne de hayat pahalılığı, yoksulluk ortadan kalkacaktır.

Kirkiz-Kumla

Baş.ta.sa.1'de

hazine arazisini işgal ettik, sürdük. Her türlü zorluğu göğüslemeye hazırız.

Bizler yoksul köylüler olarak her sene Adana'nın pamuk tarlalarında çoluk çocuğumuzla çalışıyoruz. Çalışıp kazandığımız paranın yarısını yollarda harcıyoruz. Aç, susuz Adana'dan memleketimize geri dönüyoruz. Biz 25-30 liraya sabahın kör karanlığından gün batıncaya kadar durmadan çalışıyoruz.

İki keçimizin sütünü sağıp, bize bir soğan ekecek yer versin diye ağaya rüşvet götürürdük. Götürdüklerimizi de utanmadan alıp yerdi, artık bundan sonra ona zıkkım edeceğiz.

Şakir köyümüzün hem ağası, hem de muhtarıdır. Muhtarlığı elde etmek için yoksullara birer maşaralık soğan yeri verdi. Köyümüze elektrik, su getireceğini söyledi. Muhtar olduktan sonra da hiç bir sözünü tutmadı.

Yıllardır dedesi dedemizi, babası babamızı kendisi de bizi sömürdü. Bundan böyle bu sömürüye dur diyeceğiz. Bu sömürünün sona ermesi için kanımızın son damlasına kadar direnecek, savaşımızı sürdüreceğiz.

NİZİP KİRKİZ-KUMLA'DAN
İKİYÜZ YOKSUL KÖYLÜ

HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ: NEVZAT AÇAN, SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: H. SELİM AÇAN, YÖNETİM YERİ: N. OSMANİYE CAD. ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-İSTANBUL, ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL, YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.
DİZGİ: OLİMPİYAT IBM BASKI: DAİLY NEWS VEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK NO:10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL ANKARA DAĞITIM YURT-DA ANKARA BÜROSU: İZMİR CADDESİ, IHLAMUR SOKAK 6/2 YENİŞEHİR-ANKARA, İZMİR DAĞITIM: İZMİR YURT-DA: KESTELLİ CADDESİ HARPUTLU İŞ HANI NO:P.18 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL.

Kızıldere

Baş.ta.sa.1'de

daşlara, sosyal-faşistlere söz hakkı vermiyeceğimizi belirttik.

Forum, Kızıldere'de katledilen 10 devrimci, gene 30 Mart 1976'da öldürülen Sami Ovalıoğlu ve devrim yolunda şehit düşen tüm devrimciler için yapılan saygı duruşuyla başladı. Salon Yurt-Dev'in ve HALKIN KURTULUŞU'nun pankartları ve diğer grup lardan arkadaşların astıkları pankartlarla donanmıştı.

Önce HALKIN KURTULUŞU'ndan bir arkadaş konuşma yaptı. Arkadaş Kızıldere'nin önemini belirtti ve diğer siyasi hareketlerin Kızıldere'ye ve 71 hareketine bakışlarını eleştirdi. Halkın Sesi oportünistlerinin 71 hareketine burjuvazinin ağzıyla saldırdığını söyledi. 12 Mart ve sonrası dönemde ihanet edenlerin sosyal-faşist saflarda yer aldığını, sosyal-faşistlerin devrim için silahlı mücadelenin her türlüsüne karşı olduklarını, onların şiddeti ancak kendi karşı devrimci amaçları için kullanacaklarını söyledi. Konuşma genel olarak doğru olmakla birlikte geçmişe bakış tarzımız geniş olarak anlatılmadı, milli meseleye değinilmedi. Konuşma bu noktalarda eksik kaldı.

Daha sonra söz alan konuşmacılar kendi görüşlerini koydular. Halkın Sesi'nden bir konuşmacı çıkınca büyük bir tepkiyle karşılandı. Tepki duyulan Halkın Sesi'nin burjuva inkarcı çizgisiydi. Bu kargaşalıktan sonra Halkın Sesi'nden konuşmacı arkadaş konuşmayacağını bildirdi.

Forumda HALKIN KURTULUŞU'ndan başka Halkın Birliği, Halkın Yolu'ndan arkadaşlar ve Devrimci Gençlik, Devrimci Kurtuluş, Kurtuluş'tan arkadaşlar konuştular. Şiirler, topluca söylenen marşlar ve sloganlarla forum sona erdi. Daha sonra hoparlörlerden yayınlanan devrimci türküler ve marşlarla, anma günü sürdürüldü.

Uşak

Baş.ta.sa.4'de

renişimizde, bize karşı hotzotçu tavır takınan Devrimci Gençlik taraflısı arkadaşlarla belirli ölçüde eylem birliği yaptık. Bu durum halkın kurtuluşu mücadelesinde ileri bir adım oldu.

Tanzanya

Baş.ta.sa.2'de

- 1967'den önce, kendi pamuğunu dokuyamayan Tanzanya'da bu gün 8 tekstil fabrikası bulunmaktadır. Yıllık üretim 1975'de 84 milyon metreyi bulmuştu.
- Tarımsal üretimde gelişmeler kaydedildi. 1975'de özellikle Aruşa bölgesinde zengin bir hasat toplandı.
- 1967'de ilkokula giden öğrenci sayısı 825.000 iken bu 1975'de 1.532.000'e yükseldi.

Uşak bildiri

Baş.ta.sa.4'de

katına daha kolay girdiler. Üçyüz kişi Uşak dışındaki trafik merkezine götürüldü. İki devrim şehidi kaçırıldı. Faşist polisler Semiha'nın ölüsünde hayvani duygularını tatmin ettiler. Bunu bir ana gördü. Vali faşistliğine yaraşır şekilde yalanıyla Semiha'yı devrimcilerin öldürdüğünü ve ırzına geçtiklerini zapta geçirmek istedi. Fakat belediyeden biri Semiha'nın akrabası olduğunu ve olayın böyle olmadığını söyledi. Götürülen üçyüz kişiye sabaha kadar dipçik ve elektrikli cop, tekme ile üçer beşer işkence ettiler. Kızlarımıza, bacılarımıza sarkıntılık ettiler. Bunlara gereken cevap verilmeliydi, faşist polislerin çirkefliklerine karşı toptan direnmeliydik. Okulda kalan arkadaşlarımız direnişlerini sabaha kadar sürdürdüler. Sabahleyin binlerce genç yaşlı işçi, yurtsever ana ve baba okulu çeviren faşist çemberi kırdı; içerdekileri kurtardı. Akşamki faşist saldırıda yaralanan onlarca yurtsever ve öldürülen Semiha'nın kanı ile kızıllaşan çarşafla yürüyüşe başlandı.

Vilayet binasına doğru ve bir gün öncesine göre daha büyük ve daha kararlı bir şekilde yürüyordu. Hedef: üçyüz kişinin faşist diktatörlüğün polisinden kurtarılmasıydı. Jandarma ve polisce kurulan faşist barikatlar parçalanarak vilayet binası kuşatıldı. Vali ateş emri verdi ve halka yaylım ateşi açıldı. Ama ne çare... Faşizme karşı kin ve öfkeyle dolu binlerce kişi yata kalka hedefe atıldı. Beş metreye kadar yaklaşıldı ve duruldu. Jandarma korkudan çekilmişti. Durulmamalıydı. Vilayet işgal edilmeliydi.

"Devletin gücünü göstereceğim" diyen faşist vali halkın kararlılığı karşısında jandarma ve polisin kaçıştığını görünce dize geldi. Üçyüz kişiyi hemen belediye arabalariyle getireceğini söyledi. Öğrenci temsilcileriyle beraber üçyüz yurtsever getirildi, daha sonra dağılındı. Civardan getirilen binlerce jandarmanın yetmediğini gören faşist diktatörlük İzmir'den de takviye gönderdi.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, KÖYLÜLER, YURTSEVER TÜRKİYE HALKININ YİĞİT GENÇLİĞİ, UŞAKLILAR!

Faşizme karşı yürütülen iki günlük direniş nedir, bize ne öğretti?

1. Uşak direnişi Türkiye halkının faşist diktatörlüğe karşı zaferinin şeklini gösteren büyük bir deneydir. Faşist diktatörlüğe indirilen bir darbe, halkın kurtuluşu yolunda atılan bir adımdır.

2. Faşist diktatörlüğün asıl bekçisi, onun silahlı güçleri, ordusu ve polisidir. Asıl bu parçalanmalıdır.

3. Faşist saldırılar yalnız öğrencilere değil tüm halka yöneliktir. Ve toptan karşı konulmalıdır.

UŞAKLILAR, YİĞİT BABALAR, ŞEFKATLİ VE CESUR ANALAR, ATILGAN, ÇEVİK VE MERT GENÇLER...

Faşist diktatörlük yediği tokatın acısını yeniden saldırılarla çıkarmaya çalışacaktır. Tutuklamalar artabilir, yeni katliamlara girişilebilir. Tavrımız: toptan karşı koymak olmalıdır. Semtimizde, işyerimizde, okulda, fabrikada, köyde faşistlere karşı birleşelim. Onları içimizden süpürüp atalım, bu yönde yapılan her çalışmaya destek olalım. Faşizme karşı direnişi yayalım, devrimcilere ve devrimci yayınlara sahip çıkalım.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
FAŞİZT KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORALIM!
FAŞİST UŞAK VALİSİ, EMNİYET MÜDÜRÜ, ASKERİ KOMUTANLAR, MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜ VE EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRÜNDEN HESAP SORALIM!
YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!

Almanya'da

Baş.ta.sa.1'de

Yürüyüşe geçildiğinde ATİF'li bir arkadaş arka saflarda sıralanan HALKIN KURTULUŞU sempatizanlarının birlikte yürümelerini engellemek istedi. Arkadaşların kararlı direnişi sonucu beraberce yürüyüşe geçildi. Yürüyüşe geçilmeden önce HALKIN KURTULUŞU sempatizanı arkadaşların, "ortak sloganları beraber atalım, slogan yarışına ve slogan bastırmaya girmeyelim" önerilerine rağmen ATİF'li arkadaşların miting boyunca yanlış tutumlarını devam ettirdiler.

Yürüyüş sonunda HALKIN KURTULUŞU adına mesaj okunması önerisine, "kitle derneklerinin düzenlediği mitinglerde siyasi gazeteler adına mesaj okunmaz" gerekçesiyle karşı çıkıldı. Devrim andı içilerek mitinge son verilmesi önerimiz de reddedildi.

ATİF'li arkadaşlar gerçekten halka hizmet etmek istiyorlarsa, siyasetlerini yeniden gözden geçirip, tüm anti-emperyalist, anti-faşist kitle derneklerinin eylem birliğini gerçekleştirme ve sürekli kılmada kendilerine düşen görevleri yerine getirmelidirler.

Yürüyüşten sonra mitinge katılan dernekler 12 Mart faşizmini, katliamları ve işkenceleri anlatan Türkçe ve Almanca konuşmalar yaptılar. Miting devrim andı içilerek sona erdi.

Hayatı yaratan

Baş.ta.sa.4'de

için hesap sormak için sendikaya gittik. (EMEK YAPI İŞ) "Neden hakkımızı aramıyorsunuz?" dediğimizde sahtekarca "haklısınız" dediler. Elbet biz de biliyoruz ki haklıyız. Ama hakkımız hani? Bu patron uşağı sarı sendikacılar şunu iyi bilsinler ki bizler yakalarını bırakmayacağız. Yine şunu öğrendik ki sendika yönetimine bizler gelmeliyiz. Faşist ve sosyal-faşist, reformist sendika ağalarından medet umulmaz. Kendi gücümüze güvenelim. Kurtuluşumuz ancak birlikte mücadele ile olacaktır.

Mücadelemizi ne faşizm ne de devrimci maskesi takmış sosyal-faşizm durdurabilir. Çünkü hayatı yaratan bizleriz. Emek bizim ama bu düzende kâr beylerindir.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
NE ABD, NE RUSYA,
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KIRIKHAN
DORAMİT İŞÇİLERİ

Halkın Sesi

Baş.ta.sa.5'de

lerini söylediler. Gerçekte onlar bir öneri getiriyorlar, kabul edilmezse ayrılacaklarını ve imza atmayacaklarını söylüyorlar, özellikle Halkın Yolu'ndan arkadaşların kendi yanlarında tavır almasını bekliyorlar, ancak bu sonucu sağlayamayınca derhal usta (!) bir biçimde geriye dönüyorlardı. Onlar devrimcilerin ve yurtseverlerin bir araya gelerek faşizme ve sosyal-faşizme karşı bir mücadele vermek amacıyla düzenledikleri toplantıları bir politik mücadele arenası haline çevirerek Halkın Kurtuluşu'ndan devrimcileri kendi akıllarınca tecrit (!) edebilmek için ellerinden gelen bütün çabayı gösterdiler, bu uğurda çok manevra yaptılar. Ama bunu başaramadılar.

ORTAK ÇALIŞMADAN ÇIKARDIĞIMIZ SONUÇLAR:

1. Birlikte çalışmayı baltalayan oyalayıcı tavırlara girilmemelidir. Hiçbir siyaset diğerine kendi görüşünü kabul ettirmek için fırsatçı tavırlara girmemelidir. Halkın çıkarları yerine grup çıkarları ön plana getirilmemelidir.

2. Bu tür çalışmalarda sürekli ayrılık noktalarını gündeme getirme yerine birlik yanları ve ortak yanlar ön plana çıkarılmalıdır.

3. İttifak, her siyasetin bağımsız çalışmasını engellememelidir.

4. Bu tür görüşmelere, her siyasetin taraftarlarını tamamıyla temsil eden bir arkadaş katılmalı ve görüşmelerde uzun zaman kaybedilmemelidir.

5. Ayrı alınan fikir ve meselelerin çözüm yeri olarak bu görüşmeler ele alınmamalı, uzun tartışmalarla vakit kaybedilmemelidir.

6. Doğru ve iyi olan mümkün olan herkesle birlikte hareket etme ilkesi olmasına rağmen, özellikle baltalayıcı ve engelleyici tutumlar varsa, mümkün olan güçlerle birlikte hareket edilmelidir.

Biz Halkın Kurtuluşu'ndan devrimciler olarak, halk güçlerinin birliğini istiyor, eylemde birliğin gerçekleşmesi doğrultusunda adımlar atılmasını son derece olumlu buluyoruz. Ancak bu eylemlerin daha güçlü, daha zamanında ve daha sağlıklı bir biçimde gelişebilmesinin ön koşulunu da bu çalışmaların diğer devrimci gruplar tarafından da değerlendirilip, hataların ortaya çıkarılmasında ve bu hataların özeleştirisinin yapılmasında görüyoruz.

ANKARA'DAN BİR GRUP
DEVRİMCİ

Afrika

Baş.ta.sa.2'de

kalkındırmak vs. değil, Afrika'yı Rusya'ya hammadde deposu haline getirmektir.

Bütün söylenenlerden daha önemlisi, ANGOLA'daki Küba ordusudur. Bu ordu, 10.000 kişiyi aşkındır. Tanklar ve uçaklarla desteklenmektedir. Özgürlüğünü kazanmak için yıllarca çarpışan Angola halkına mücadelenin tam bitiş noktasında "yardım" eden! Kübalılar, bu kılık altında ülkeyi Portekiz sömürgeliğinden henüz kurtulmuşken, sosyal-emperyalizmin yarı-sömürgesi durumuna sokmuşlardır. Angola hala sosyal-emperyalizmin işgali altındadır.

Sosyal-emperyalizm Afrika'da bağımsızlığın ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin "kayıtsız şartsız destekçisi" görünümünde, kabileler arası, devletler arası kışkırtıcılık yapıyor, halkların ve devletlerin iç işlerine her fırsatta burun sokuyor ve Afrika halklarını ve ezilen uluslarını sosyalist dünya devriminin en sağlam müttefiklerinden biri durumundan çıkarmaya uğraşıyorlar.

Zambia, Tanzanya ve Mozambik'i ziyaret eden Podgorni'nin ellerindeki çiçekler ve "yardım" "hediyeleri", aslında tüm Afrika halklarını yeniden zincire vurmak isteyen sosyal-emperyalist tuzaklardır.

Fakat bunlar, boş çabalardır, ve uzun vadede, stratejik bir açıdan bakıldığında sosyal-emperyalizm içi koflaşmış bir canavardır.

O, halkların mücadelelerinin muazzam fırtınası ve alevleri içinde yokolacaktır.

kartallı devrimciler sosyal faşistleri tecrit ettiler

Sosyal-faşistler, Kadıköy yakasındaki örgütlenmelerine temel aldıkları Kartal'da devrimci mücadeleyi terör uygulayıp engellemek istiyor.

Ancak, Kartallı emekçiler ve devrimciler sosyal-faşistlerin bu çabalarını boşa çıkarttılar.

Sosyal-faşist İGD örgütü Kartal'da uzunca bir süredir örgütlenmeye çalışmaktadır. Sosyal-faşistler, bu amaca ulaşabilmek için, Pendik, Tuzla, Maltepe ve hatta karşı yakadan militanlarını da katarak devrimci afişleri yırtıyor, vazıları siliyor ve kendi karşı-devrimci siyasetlerini Kartal'da hakim kılmaya çalışıyorlar.

Özellikle son haftalarda bu karşı-devrimci faaliyet iyice yoğunlaşmış durumdadır. Ancak sosyal-faşistlerin her türlü girişimi devrimci uyanıklılıkla zamanında cevaplandırılmaktadır. Bugün hiç çekinmeden halka ve devrimcilere saldıran sosyal faşistlere hakettikleri cevap verilmelidir.

Son günlerde yedikleri silleler üzerine geçtiğimiz pazar günü bütün militanlarını Kartal'a getiren sosyal-faşistler yine devrimci afişleri yırtmaya başladılar.

Bunun üzerine Kartal'da bulunan, iki süper devlete ve yerli uşaklarına karşı mücadele eden devrimci ve yurtseverler birleştiler ve sosyal-faşist saldırganların afişleri yırtmalarına engel oldular.

Sosyal-faşistlerle sokaklarda uzun süren kanlı çatışmalar oldu. Sonunda, bu alçaklar polisten can güvenliği isteyerek Kartal'ı topluca terkettiler.

Şu son olaylar gösteriyor ki, devrimciler ve yurtseverler faşizme karşı olduğu gibi sosyal-faşizme karşı da aktif bir şekilde mücadele etmek zorundadır.

Parlamento

Baş.ta.sa.2'de

ve örgütlenme seviyesi gerici parlamentoyu dağıtarak bunun yerine "halk meclisi"ni kurabilecek bir olgunluğa erişmemişse, devrimci proletaryanın görevi bu dönemde yığınlara parlamentoyu dağıtmak için boykot çağrısı yapmak değil, genel olarak kapitalizmi tasfiye etmenin şartlarını, özel olarak da gerici parlamentoyu dağıtmanın şartlarını (subjektif anlamda) yaratmaktır.

Başka bir ifadeyle, devrimci proletaryanın, bu dönemlerde, yığınları öncünün etrafında örgütlemek, yığınları siyasi bakımdan eğitmek, kapitalizmin her türlü kokuşmuşluğunu teşhir etmek v.b. gibi tarihi görevleri vardır.

Bu görevin yerine getirilmesi, büyük ölçüde, her türlü mücadele alanında her türlü mücadele biçiminin devrimci bir tarzda kullanılmasına bağlıdır.

Genel olarak parlamento bu alanlardan, parlamenter mücadelede bu mücadele biçimlerinden biridir. Veya parlamenterizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmadığı bir dönemde, yığınları devrim doğrultusunda hazırlamak için devrimci proletarya, siyasi mücadelenin bir biçimi olarak parlamenter mücadeleyi, bir "kürsü" olarak da parlamentoyu kullanmalıdır.

Lenin Alman "sol"larını eleştirirken, parlamenterizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmadığı dönemlerde devrimci proletaryanın "parlamenter seçimlere ve parlamenter mücadele"ye neden katılması gerektiğini şu şekilde izah etmektedir:

"... parlamenterizmin Almanya'da henüz siyasi bakımdan zamanını doldurmamış olduğu ve devrimci proletaryanın partisi için parlamenter seçimlere ve parlamenter mücadeleye katılmanın, özellikle kendi sınıfının geri kalmış katlarını eğitmek için özellikle ezilen ve cahil köylü yığınlarını uyandırmak ve aydınlatmak için zorunlu olduğu şüphe götürmez. Burjuva parlamentosunu ve bütün öteki gerici kurumları dağıtmaya gücünüz yetmediği sürece, bu kurumlarda çalışmak zorundasınız, özellikle hala papaz takımının ve taşra kovuklarının boğucu havasının hayvanca bir bilinçsizlik içinde tuttuğu işçiler mevcut olduğu için, bu kurumlarda çalışmalısınız. Bunu yapmazsanız gezeveden başka birşey değilsiniz." (Lenin - "Sol" Komünizm, sy.58)

"Gevezeden başka birşey olmayan" bizim bazı küçük-burjuva devrimcisi "sol"larımız da, Lenin'in "Sol Komünizm" kitabında eleştirdiği görüşlere dört elle sarılmakta, bu görüşleri küçük-burjuva yığınlarına "Marksizm" diye yutturmaya çalışmakta, parlamenter mücadeleyi her dönem için "kirli" olarak ilan etmektedir.

Halbuki yığınları devrimin temel hedefleri doğrultusunda seferber etmeye hizmet ettiği ölçüde hiç bir araç "kirli" değildir, sınıf mücadelesinin hiç bir biçimi reddedilmemelidir. "Kirli" olan, aracı amaç haline getiren, sınıf mücadelesinin her türlü biçimini yığınları burjuvazinin peşine takmak için kullanmaya çalışan küçük-burjuva oportünist "şef"lerdir.

Ülkemizin bugünkü şartlarında, yığınları devrim yolunda seferber etmenin bir aracı olarak parlamenter mücadele reddedilmemelidir. Devrimci proletarya, yarın bu gerici kurumu, parlamentoyu dağıtmak için, parlamentonun dağıtılmasının "siyasi, ideolojik ve pratik şartlarını" sağlamak için, bugün parlamentoda çalışmak, seçimlere katılmak zorundadır.

Toparlarsak, devrimci proletarya, hem metrepol ülkelerde, hem de yarı-sömürgelerde gerici parlamentolardan devrimci amaçlar için yararlanmalıdır.

Ama hiç bir şekilde, parlamenterizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmadığı dönemlerde, parlamentoyu başlıca mücadele alanı, parlamenter mücadeleyi de tek ve esas mücadele biçimi haline getirmemelidir.

Unutmamalıyız ki, "yığınların eylemi -örneğin bir büyük grev- sadece devrim sırasında, va da devrimci bir durumda değil, her zaman parlamenter eylemden daha önemlidir." (Lenin, Sol Komünizm, sy 60)

Bu bakımdan, parlamenterizmin siyasi bakımdan zamanını doldurduğu dönemlerde olduğu gibi, parlamenterizmin siyasi bakımdan zamanını doldurmadığı dönemlerde de, esas mücadele alanı proletaryanın, yoksul köylülüğün ve diğer ezilen yığınların bulunduğu alanlarda, esas mücadele biçimi de siyasi mücadelenin parlamenter olmayan biçimleridir.

Parlamenter eylem parlamento dışındaki eyleme, siyasi mücadelenin parlamenter biçimi siyasi mücadelenin diğer biçimlerine tabidir.

Özetlersek, devrimci proletarya açısından parlamenter mücadele, tek ve her durumda kullanılabilecek başlıca bir mücadele biçimi değildir.

Devrimci proletarya devrim dalgasının yükseldiği, yığınların gerici parlamentolara olan güveninin sarsıldığı, kısacası tarihi bakımdan zamanını doldurmuş olan parlamenterizmin siyasi bakımdan da zamanını doldurduğu dönemlerde seçimlere katılmayı ve parlamenter mücadeleyi reddetmelidir.

Böyle bir dönemde biricik devrimci siyasi taktik boykottur.

Buna karşılık devrimin yükselişinin durduğu, parlamentoyu hedef alacak bir mücadele için yeterince güçlü olunmadığı, karşı-devrimin duruma hakim olduğu ve yığınların gerici parlamentolara karşı hala itimat besledikleri dönemlerde, kısacası parlamenterizmin henüz siyasi olarak zamanını doldurmadığı dönemlerde, devrimci proletarya, geri çekilmek, ilerde daha hazırlıklı bir şekilde saldırıya geçebilmek ve yığınları eğitip böyle bir saldırıya hazırlamak amacıyla, parlamento dışındaki bütün faaliyetlerinin yanısıra, parlamenter mücadeleyi kullanmalı, seçimlere katılmalıdır.

Siyasi mücadelenin bir biçimi olarak parlamenter mücadele konusunda söyleyeceklerimiz, kısaca bunlardır.

(DEVAM EDECEK)

Her kampanya

Baş.ta.sa.1'de

ğımız "İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto Kampanyası" ile HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN KURTULUŞU'nun geçen hafta başlattığı ve daha sonra HALKIN YOLU'nun da katıldığı "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü Kampanyası" örnek olarak alınmalıdır. Özellikle HALKIN KURTULUŞU'nun tek başına yürüttüğü "İşkenceleri ve Siyasi Cinayetleri Protesto Kampanyası" gerek başlamış bulunan 1 Mayıs Kampanyası'na, gerekse bundan sonra başlayacak olan diğer kampanyalara ışık tutacak nitelikte olumlu ve olumsuz derslerle doludur.

Her yeni gün bu dersleri daha da geliştirmeli ve kavramalıyız.

Hangi nitelikte olursa olsun, her türlü siyasi kampanya, devrimci proletarya hareketi açısından bir amaç değil, yığınları devrim doğrultusunda seferber etmenin bir aracı, Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir parçası olmalıdır.

Bu bakımdan, günümüzde genel olarak bütün siyasi kampanyaları, özel olarak da 1 Mayıs, 6 Mayıs Genel Af vb. gibi kampanyaları, proletaryanın genel siyasi eylemi açısından, proleter devrimcilerin birliğinin sağlanması ve proletarya partisinin inşası yolunda ileri bir adım, yığınları temel sloganlar etrafında örgütlemenin ve siyasi öncü ile yığınlar arasındaki organik bağın pekişmesinin bir aracı haline getirelim.

Ancak böyle bir siyaset proletaryanın devrimci siyaseti olabilir.

HALKIN KURTULUŞU

Ergül Baş arkadaşımızı faşistler katlettiler

Çorum halkı şehidini omuzlarında köyüne kadar taşıdı

Bir devrimci daha öldürüldü. Yiğit Ergül Baş arkadaşımız halkı uğruna canını veren şehitlerin şanlı kervanına katıldı.

Onun öldürülmesi ile sonuçlanan kanlı saldırılar sırasında ve daha sonra, onun cenaze töreninde bugün Türkiye siyasi arenasında yeralan bütün temel çizgi ve siyasetler başlıca niteliklerini ortaya koydular.

Halk düşmanı Amerikancı faşistler ve Rusçu faşistler, bu olaylarda da, halkın mücadelesi karşısında ortak bir cephe kurdular. Orta yolcular karşı-devrimcilerle devrimciler arasında yalpaladılar. Reformistler de aynı şekilde bir yalpalamanın içindeydiler, ve mücadelenin yükselmesinden duydukları korku, onların faşistlerle ve sosyal-faşistlerle uzlaşıcı yanlarını iyice güçlendirdi.

Faşistlerin terörü, halkın mücadelesini engelleyemez. Çorum, bunun ispatlandığı mücadelelere sahne olmuştur.

Özellikle bu öğrenim yılı başından beri, Çorum Eğitim Enstitüsü'nde üslenen faşistler, çevre okullara devrimcilere ve yurtseverlere saldırmakta halk saflarında yılgınlık yaratmaya halkı faşist diktatörlüğe kayıtsız şart - sız köle etmeye çalışmaktaydılar.

Çorum Lisesi, defalarca bu saldırılara hedef oldu. Fakat faşist katiller istediklerini gerçekleştiremediler. Her defasında da devrimci ve yurtsever öğrencilerden ve Çorum halkından şamarı yediler, ve gerilediler.

22 Mart günü Eğitim Enstitüsü faşistleri, liseyi abluka altına aldılar. Öğrenciler ve çevre halkın mücadelesiyle bu abluka dağıtıldı. Öğle tatilinde okulun boşalmasından ve devrimcilerin dağınıklığından istifade eden faşistler lise'yi işgal ettiler.

Bunun üzerine devrimci ve yurtsever öğrenciler, "Lise faşist işgale terkedilmemelidir" sloganı etrafında birleşerek okula gittiler.

Okula giden arkadaşların içinde Ergül Baş da bulunuyordu. O, okula giderken, kendisine "gitme" diyenlere, "okulu dört faşiste terkedemeyiz" cevabını vermişti.

Sosyal-faşist TSİP'li ve İGD'liler okula gitmeme kararı aldılar. Onlar, okula gidenleri engellemek için her türlü alçaklığı ve hainliği yaptılar. Böylece onlar, halkın mücadelesini boğazlamak istediklerini ortaya koyuyorlardı. Her faşist saldırıda: "Maocular ve Türkeşçiler arasındaki kavgaya katılmıyoruz. Karar aldık." diyerek, devrimci mücadeleyi bastırmaya çalıştılar. Sosyal-faşistler, Ergül Baş arkadaşımızın katledildiği gün de okula gidilmesini engellemeye, devrimcileri ve yurtseverleri mücadeleden alakoymaya çalıştılar.

Ergül Baş arkadaş, faşist işgale karşı direnirken gözü dönmüş zorbalarca alnından vurularak şehit oldu.

Polis, cinayeti işleyenleri koruyarak devrimci ve yurtsever öğrencilere saldırdı. Bir çok arkadaş kurşun, taş ve copla yaralandı.

Ergül Baş'ın cenaze töreni, Çorum'da olağanüstü bir gün yaşanmasına yolaçtı.

Polis, halkın öfkesi ve kininin her an patlayacak bir volkan gibi olduğunu biliyordu. Bu öfke ve kini kimlerin devrimci bir önderlik altında toplayabileceğini de biliyordu. Bu yüzden, 22 Mart'ı 23 Mart'a bağlayan gece devrimciler ve yurtseverler, evler basılarak karakollara dolduruldu.

Bu baskılar 5000 kişilik bir topluluğun cenaze töreni için toplanmasına engel olamadı.

Bu baskılar Çorumlu emekçilerin şehit kızlarını son bir kez omuzlarının üzerine yükseltmesine engel olamadı.

Çorum'da başlayan cenaze töreni Domu köyünde sona erdi. Yüzlerce işçi, köylü, öğrenci Ergül'ü omuzlarının üzerinde, başlarının üzerinde dalgalandıra dalgalandıra Domu köyüne taşıdılar.

Yapılan konuşmalarda devrimciler Ergül'ün mücadelesini anlattılar, sosyal-faşist ve faşist alçaklıkları, reformist uzlaşmayı teşhir ettiler.

Bütün devrimci ve yurtsever şehitlerin anısına yapılan saygı duruşu ve devrim andıyla tören sona erdi.

Yaşarken arkadaşımızı "Maocu", "Maocu Bozkurt" diye karalayan ve ona küfür eden sosyal-faşistler Ergül'ün şanlı anısını da kendi siyasi emellerine parsa etmeye çalıştılar. Fakat bunu başaramadılar. Karşı-devrimci, halk düşmanı siyasetleri ve Ergül'ün kanına bulanmış pençeleri ile Rusçu faşistler tecrit oldular.

Ergül arkadaşı yitirdik, Ergül arkadaş artık bayrak oldu. Mücadelemiz sürüyor. Şehitlerimize ve devrime olan bağlılığımız sonsuza kadar bize güç kaynağı olacaktır.

Katillerden, faşist ve sosyal-faşistlerden mutlaka hesap sorulacaktır.

"1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü"nde:

1 Mayıs ve Proleter Devrimcilerin Birliği

1970'ler, uluslararası planda, kapitalizmin genel ekonomik bunalımının derinleştiği, bu bunalımın birçok ülkede siyasi bunalıma dönüştüğü, dünya proletaryasının ve ezilen halkların ve ulusların emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin yükseldiği, dünya proletaryasının ve ezilen halkların ve ulusların çeşitli ülkelerde, devrimci proletarya partileri önderliğinde muzaffer devrimci atılımlar yaptıkları ve bu atılımların yer yer başarıya ulaştığı yıllardır.

1970'ler, uluslararası planda, sadece ezilen ve sömürülen halk yığınları ile egemen sınıflar arasındaki çatışmanın keskinleştiği, genel olarak devrimci dalganın kabardığı bir dönem değil, aynı zamanda devrimci proletarya hareketinin atılım yaptığı, bir çok ülkede devrimci proletarya partilerinin güçlendiği, bir çok ülkede proletarya partisinin kurulması yolunda ileri adımlar atıldığı ve proletarya partisinin kurulmasının gerçekleştiği bir dönemdir.

Dünyanın bütün sömürülen alanlarında olduğu gibi ülkemizde de, bu son dönemde, yığınlar siyasi bakımdan daha fazla bilinçlenmişlerdir. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi daha ileri boyutlar kazanmıştır.

Bu olumlu bir durumdur.

Fakat aynı olumluluğu, ülkemiz açısından, yığınların mücadelesini örgütleyen ve bunu siyasi iktidar hedefine kanalize edebilen bir siyasi örgütlenmenin gerçekleştirilmiş olması konusunda, bugün için, söyleyemeyiz.

Bugün Türkiye devrimci hareketinin en büyük zaafı, proleter devrimci hareketin genç ve tecrübesiz olması, proletaryanın siyasi bakımdan öncü bir müfrezeye kavuşamamış olmasıdır, proletaryanın merkezi ve birleşik siyasi partisinin henüz kurulamamış olmasıdır.

Bu bakımdan, Türkiye marksist - leninistlerinin önündeki en büyük görev, proletarya partisinin inşası, bu yolda proleter devrimcilerin birliğinin sağlanmasıdır.

Körükle
devrim ateşini
Zulmü rüzgarlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavı gelen demire vur
Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık

Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleye atılan yığınların siyasi bakımdan eğitilmesi, her yeni gün devrim saflarına katılan onlarca genç işçinin ve yoksul köylünün örgütlenmesi, büyük ölçüde, bu merkezi görevin yerine getirilmesine, proletarya partisinin inşasına bağlıdır.

Bunun için, bugün, devrimci proletarya hareketinin her adımı bu hedefin gerçekleştirilmesine, devrimci proletarya partisinin kurulmasının önündeki bütün engellerin temizlenmesine hizmet etmelidir.

HALKIN KURTULUŞU'nun ve HALKIN BİRLİĞİ'nin ortaklaşa başlattıkları "1 Mayıs, İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü" kampanyası, proleter devrimcilerin birliğinin gerçekleştirilmesi, devrimci proletarya partisinin inşası yolunda önemli ve tarihi bir adım olabilir.

HALKIN YOLU'nun bu kampanyaya katılması, proletaryanın merkezi siyasi görevinin başarılması yolunda daha ileri bir adım olabileceği gibi, bu kampanya aynı zamanda HALKIN YOLU'nun AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergileri tarafından temsil edilen reformist-sağ hareketi proleter devrimcilerin birliği içerisinde ele alan anlayışının terkedilmesinin de bir aracı olmalıdır.

1977'nin "1 Mayıs"ı ülkemiz açısından devrimci proletarya partisinin inşası yolunda, proleter devrimcilerin birliğinin gerçekleşmesi yolunda tarihi bir dönüm noktası olmalıdır.

Tarihi sorumluluğumuz bunu gerektirmektedir.

AÇIKLAMA

HALKIN YOLU gazetesi, HALKIN BİRLİĞİ ve HALKIN KURTULUŞU'nun bütün devrimcilere yaptıkları "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik ve Mücadele Günü'nü ülke çapında güçlü bir şekilde kutlayalım" çağrısına olumlu cevap verdiğini bildirmiştir.

Arkadaşların açıklamaları, gazetemiz baskıya verilirken elimize ulaştı.

Arkadaşların eleştiri yönelttikleri meseleler üzerindeki görüşlerimizi önümüzdeki sayı yayınlayacağız

Arkadaşların gönderdikleri açıklamayı aşağıda yayınlıyoruz.

HALKIN YOLU GAZETESİ'NİN AÇIKLAMASI

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin "1 Mayıs İşçi Sınıfının Uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü"nü ülke çapında güçlü bir şekilde kutlama çağrısı ile Aydınlık ve Kürt marksist-leninistlerini ortak organizasyonun dışında bırakma kararlarını çelişkili görmekteyiz. Bu çağrıya hakim olan anlayışı doğru bulmuyoruz. Bu anlayış proleter devrimcilerin birliği konusundaki platform ve bu platforma dayanan önderlik ilkelerimize ters düşmektedir.

Ancak, bugün proletarya ve halkın güçlerini bölecek, böylece devrimci proleter akımı zayıflatacak ayrı bir kampanyayı da proletarya ve halka karşı sorumsuzluk olarak görüyoruz. Oysa ki, proletarya ve halka karşı sorumlu olmak da bir marksist-leninist ilkedir. Bu sebeple, bütün eleştiri hakkımızı muhafaza ederek bu kampanyaya katılıyoruz. Meselenin gelişimi ve bu konudaki ayrıntılı eleştirimizi önümüzdeki sayılarda yayınlayacağız.

HALKIN YOLU

HALKIN KURTULUŞU

Hopa'da devrimci öğretmen Vural Ural katledildi

Anısı önder olsun!

Hopa'da kalleşce yapılan bir saldırıyla devrimci öğretmen Vural Ural katledildi. Faşistler baskı ve cinayetlerle halkın mücadelesini bastırmaya çalışıyorlardı, ama bu cinayet en geniş kitlelerin büyük öfkesiyle karşılanmış ve ilçede anti-faşist mücadeleyi daha da yükseltmiştir.

Olaylar AP'li milletvekillerinin ilçemize gelmesiyle başlamıştır. Sinemada yaptıkları toplantının sonunda anti-faşist, anti-emperyalist sloganlarla protesto edilmişlerdir. Bunun üzerine salonda bulunan polisler halka saldırmışlardır. Devrimci öğretmen Vural Ural başına demirle vurularak ağır şekilde yaralanmıştır. Bayılan arkadaşımız önce yakındaki hastahaneye götürülmüş, oradan da Trabzon'a gönderilmiştir. Vural Ural arkadaşımız sabaha karşı ölmüştür.

Devrimci öğretmen arkadaşımızın öldürülmesi, halk tarafından nefretle karşılanmıştır. Trabzon'dan getirilen cenaze, sayısı üç bine varan halk tarafından omuzlanmışve TÖB-DER'e getirilmiştir. Burada arkadaşımızın devrimci mücadelesi anlatılmış, saygı duruşu yapılmıştır. Daha sonra cenaze, evine getirilmiştir. Ertesi gün çevreden gelen yurtseverlerin, devrimcilerin de katılmasıyla büyük bir cenaze töreni düzenlenmiştir. Tören devrimcilerin etkinliğinde geçmiş, bir avuç sosyal,-faşist tecrit edilmiştir. Törenden sonra, Vural'ın cenazesi memleketi olan Şavşat'a gönderilmek üzere şehrin çıkışına kadar getirilmiştir. Orada saygı duruşu yapılarak emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı devrim andı içilmiştir.

Hakan Tuğrul ulusal demokratik halk devrimi yolunda can verdi

22 Mart günü Ülkü Ocaklı faşistler Bahçelievler Kültür ve Dayanışma Derneğine saldırdılar, Mustafa Moroğlu ve Hakan Tuğrul arkadaşımız ağır yaralandı. Gerici basın Bahçelievler Kültür ve Dayanışma Derneği'ne saldıran bu faşist köpekleri "Aliağa'da çalışan iki işçi" olarak duyurdular. Biz bu konuda şu açıklamayı yapmaya gerekli görüyoruz:

Saldırıyı yapan ve arkadaşlarımızı yaralayan Faruk Kaba ve Erdoğan Folat Aliağa işçisi görünümündedirler ama gerçek şudur, bu faşist beslemelerin asıl işleri halka saldırmaktır. 16 Eylül direnişinden sonra Aliağa faşistlerin yuvası haline getirilmeye çalışıldı. İzmir'den ve başka illerden işçilere baskı yapmak, terör ettirmek için

KANIMIZ YERDE KALMAYACAK

getirilen faşist köpekler Aliağa'yı işgal ettiler. İşçilerin can düşmanı olan faşistler sadece rafineri işçilerine ve Aliağa halkına saldırmakla kalmamakta, Bornova yurtlarında direnen yurtsever ve devrimci öğrencilere, semt derneklerine de saldırmaktadırlar. B.K.Derneğine saldıranlar Aliağa'da çalışan iki işçi değil, işçilere baskı yapan, zorla par[illegible]lan, yurtsever ve devrimci öğrencilere sald[illegible] besleme köpeklerdir.

Bahçelievler K.Derneğine daha önce de saldırılar olmuştu. Faşist beslemelerin karşı devrimci şiddetine, devrimciler devrimci şiddetle cevap verdiler. Saldırı sonunda Mustafa ve Hakan arkadaşlar ağış şekilde yaralandılar. Hakan Tuğrul arkadaşımız bakımsızlıktan öldü.

Hakan arkadaşımızın ölümü duyulunca hastaneye gidildi, fakat hiç bir bilgi alınamadı. Sonra ailesi ile görüşmeye gidildi. Bu zaman aralığından yararlanan polis, ailesine de baskı yaparak cenazeyi törensiz gömdü.

Bunun üzerine Konak meydanı devrimciler tarafından trafiğe kapatıldı. Eylem boyunca "Hakanlar ölmez", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Hakan U.D.H.D yolunda Faşist Katillerce Katledildi" pankartları taşındı. sloganlar atıldı. Bir avuç polis ellerinde coplar ve tüfeklerle saldırmak istediler. Devrimcilerin kararlılığı karşısında gerilemek zorunda kaldılar. Eylemin sonunda devrim andı içilerek dağılındı.

Olaylardan sonra faşist vali hiç bir gerekçe göstermeden Bahçelievler Kültür ve Dayanışma Derneği'ni üç ay süreyle kapattı. Ama hiç bir güç devrimcilerin halkın kurtuluşu yolundaki mücadelesini durduramıyacaktır. Ne faşist saldırılar ne kapatma kararları Bahçelievler K.D.Derneği'nin çalışmasını engelleyemiyecektir.